

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.7.2012
COM(2012) 360 final
2012/0175 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind intermedierea de asigurări

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2012) 191 final}
{SWD(2012) 192 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind intermedierea de asigurări (denumită în continuare „IMD1”)¹ este singurul act legislativ al UE care reglementează punctele de vânzare a produselor de asigurare, astfel încât să fie garantate drepturile consumatorului. Aceasta a fost adoptată la 9 decembrie 2002 și trebuia să fie transpusă de statele membre până la 15 ianuarie 2005. Directiva este un instrument de armonizare minimă care conține principii de nivel înalt, iar implementarea sa în cele 27 de state membre s-a realizat în moduri substanțial diferite. Necesitatea revizuirii IMD1 fusese deja recunoscută cu ocazia controlului implementării realizat de Comisie în perioada 2005-2008.

Turbulențele financiare din trecutul recent și din prezent au subliniat necesitatea de a asigura o protecție eficace a consumatorilor în toate sectoarele financiare. În noiembrie 2010, grupul G20 a solicitat OECD, Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) și altor organizații internaționale pertinente să elaboreze principii comune în domeniul serviciilor financiare, în vederea consolidării protecției consumatorilor. Proiectul de principii la nivel înalt al G20 privind protecția consumatorilor subliniază necesitatea unei reglementări și/sau a unei supravegheri adecvate a tuturor furnizorilor de servicii financiare, precum și a agenților care intră în contact direct cu consumatorii. Conform acestor principii, clienții trebuie să beneficieze întotdeauna de standarde comparabile de protecție a consumatorilor. Actuala revizuire a IMD1 trebuie privită în lumina acestor orientări și a inițiativelor internaționale conexe.

În cursul discuțiilor din Parlamentul European referitoare la directiva care reglementează abordarea bazată pe risc a capitalizării și a supravegherii întreprinderilor de asigurare (Solvabilitate II)², adoptată în 2009, s-a formulat o solicitare explicită de revizuire a IMD1. Un număr de membri ai Parlamentului și de organizații ale consumatorilor au fost de părere că în urma crizei financiare este necesară o mai bună protecție a deținătorilor de polițe și că practicile de vânzare a diverselor produse de asigurare ar putea fi ameliorate. În particular, s-au exprimat temeri pronunțate în ceea ce privește standardele pentru vânzarea de produse de asigurare de viață cu componentă investițională. În vederea asigurării unei consecvențe între diversele sectoare, Parlamentul European a solicitat ca revizuirea IMD1 să țină cont de revizuirea Directivei privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II)³, aflată în curs de desfășurare. Aceasta înseamnă că în toate cazurile în care este vorba de reglementarea practicilor de vânzare a produselor de asigurare de viață cu componentă investițională, propunerea de revizuire a directivei (IMD2) trebuie să respecte aceleași standarde privind protecția consumatorilor ca directiva MiFID II.

¹ JO L 9, p.3.

² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), JO L 335, p.1.

³ Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare, de abrogare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (reformare); COM(2011) 656 final.

1.1. Obiectivele propunerii

Directiva revizuită (IMD2) vizează ameliorarea într-o manieră eficientă a reglementării pieței de asigurări de retail. Scopul directivei este asigurarea unor condiții echitabile pentru toate părțile implicate în vânzarea de produse de asigurare și consolidarea protecției deținătorilor de polițe.

Obiectivele globale ale prezentei revizui sunt asigurarea unei concurențe nedistorsionate, protecția consumatorilor și integrarea pieței. În termeni concreți, proiectul IMD2 trebuie să conducă la următoarele ameliorări: extinderea domeniului de aplicare al IMD1 la toate canalele de distribuție (de exemplu asigurători direcți, societăți de închiriere auto etc.), identificarea, gestionarea și atenuarea conflictelor de interese, creșterea nivelului de armonizare al sancțiunilor și al măsurilor aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor-cheie ale directivei actuale, ameliorarea adecvării și a obiectivității consultanței, asigurarea unor calificări profesionale ale vânzătorilor care să corespundă complexității produselor vândute, simplificarea și armonizarea procedurii de pătrundere pe piața de asigurări a altor state pe întreg teritoriul UE.

1.2. Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Obiectivele propunerii sunt coerente cu politicile și obiectivele urmărite de Uniune. Tratatul prevede adoptarea de măsuri pentru crearea și funcționarea unei piețe interne care să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și libertatea de a presta servicii.

Propunerea actuală este supusă adoptării ca parte a unui „pachet vizând produsele de retail și protecția consumatorilor”, împreună cu propunerea PRIPs (pachete de produse de investiții de retail) privind publicarea de informații referitoare la produsele de investiții și cu propunerea de directivă OPCVM V. Inițiativa PRIPs vizează asigurarea unei abordări orizontale coerente a publicării informațiilor referitoare la produsele de investiție și la produsele de asigurare cu componentă investițională (așa-numitele PRIPs de asigurări⁴), iar revizuirile directivelor IMD1 și MiFID vor include dispoziții privind practicile de vânzare.

În plus, propunerea este în acord cu alte texte legislative și politici ale UE, cum ar fi directivele Solvabilitate II și MiFID II și inițiativa PRIPs, venind în același timp în completarea acestora, în special în materie de protecție a consumatorilor, protecție a investitorilor și supraveghere prudențială.

Directiva IMD2 va reglementa practicile de vânzare pentru toate produsele de asigurare, de la produsele de asigurare generale, cum ar fi asigurările auto până la polițele de asigurare de viață, inclusiv cele cu componentă investițională, de exemplu produsele de asigurare de viață bazate pe unități.

Directiva IMD2 ar continua să aibă caracteristicile unui instrument juridic de „armonizare minimă”. Aceasta înseamnă că statele membre pot decide să adopte reglementări mai stricte, dacă acest lucru este necesar pentru protecția

⁴ Pentru domeniul de aplicare a se vedea evaluarea impactului privind PRIPs: http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf

consumatorului. Cu toate acestea, nivelul standardelor minime din Directiva IMD1 va crește semnificativ. Anumite părți din noua directivă vor fi consolidate prin măsuri de nivel 2, pentru a alinia normele la dispozițiile MiFID II, în special în capitolul care reglementează distribuția polițelor de asigurare de viață cu componentă investițională.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Serviciile Comisiei au solicitat avizul Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO, anterior CEIAPPO) în privința unui număr mare de elemente referitoare la revizuirea IMD. Raportul final al AEAPO a fost prezentat în noiembrie 2010⁵. În perioada 2010-2011, serviciile Comisiei s-au întâlnit periodic cu reprezentanți ai sectorului asigurărilor, ai organizațiilor de consumatori și ai autorităților de supraveghere pentru discutarea revizuirii viitoare. Serviciile Comisiei au realizat, între 26 noiembrie 2010 și 28 februarie 2011, o consultare publică referitoare la revizuirea directivei IMD1. Această consultare a arătat că există o susținere largă pentru orientarea propunerii de revizuire care a fost prezentată de serviciile Comisiei⁶. La 10 decembrie 2010 a avut loc o audiere publică referitoare la IMD2. Discuțiile s-au axat pe domeniul de aplicare al directivei, pe informațiile furnizate de intermediarii din asigurări, pe conflictele de interese, pe tranzacțiile transfrontaliere și pe cerințele privind calificările profesionale⁷. La 11 aprilie 2011 s-a organizat o întâlnire cu experți din statele membre și AEAPO având drept scop discutarea rezultatelor consultării publice, precum și structura și conținutul posibile ale IMD2. Marea majoritate a părților interesate prezente la aceste întruniri au sprijinit direcția revizuirii directivei IMD1 propusă de serviciile Comisiei.

În conformitate cu politica sa pentru „o mai bună legiferare”, Comisia a realizat o evaluare a impactului alternativelor de politică. O serie de studii specifice comandate de diverse servicii ale Comisiei au fost utilizate pentru pregătirea evaluării impactului. Mai întâi, DG MARKT a comandat firmei PricewaterhouseCoopers (PwC) un studiu care să ofere o prezentare generală cuprinzătoare a funcționării distribuției asigurărilor în UE. Raportul a fost finalizat în iulie 2011 și a fost publicat pe site-ul web al Comisiei⁸. În al doilea rând, prezenta propunere ține cont de rezultatele unui studiu, comandat în 2010, referitor la costurile și beneficiile unor potențiale modificări ale regulilor de distribuție a produselor de asigurare și a produselor de asigurare cu componentă investițională⁹. În al treilea rând, s-a ținut cont de constatările unui studiu care viza evaluarea calității consultanței oferite la

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf.

⁶ Rezultatele sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm.

⁷ Procesul-verbal al audierii este disponibil la următoarea adresă web: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ Analiza costurilor se bazează pe cifre provenite din studiul PwC și revizuite de serviciile Comisiei. Studiul a avut ca obiect cinci state membre (BE, DE, FR, FI și UK). O parte dintre participanți nu au dorit sau nu au putut oferi estimări precise ale costurilor. Evaluarea datelor de către serviciile Comisiei sugerează că anumiți participanți au transmis cifre care par exagerate, fără explicații sau justificări clare.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf.

nivelul UE¹⁰. S-a ținut cont și de un al patrulea studiu, prin care s-a încercat înțelegerea prin intermediul economiei comportamentale a diverșilor factori care intervin în luarea deciziilor de către investitori¹¹.

Opțiunile de politică discutate în evaluarea impactului au fost analizate din punctul de vedere al mai multor criterii: integrarea pieței pentru actorii de pe piață, protecția și încrederea consumatorilor, asigurarea unor condiții concurențiale echitabile pentru diverșii actori de pe piață și raportul costuri-eficacitate, cu alte cuvinte măsura în care opțiunile avute în vedere conduc la atingerea obiectivelor vizate și facilitează funcționarea piețelor de asigurare într-o manieră eficientă și cu un bun raport costuri-eficacitate.

La nivel global, dat fiind numărul mare de întreprinderi afectate de propunere (circa un milion), costurile administrative estimate pe baza studiului PwC menționat mai sus și a statisticilor din domeniu, reanalizate de serviciile Comisiei, sunt relativ modeste, ridicându-se în medie la aproximativ 730 de euro pe întreprindere.

Activitatea de evaluare a impactului s-a finalizat în 2012. S-a ținut cont de recomandările Comitetului de evaluare a impactului al Comisiei Europene, în special în ceea ce privește impactul asupra IMM-urilor. De exemplu, IMM-urile activând ca intermediar care nu intră în prezent în domeniul de aplicare dar vor intra în domeniul de aplicare în urma prezentei propuneri sunt în esență societăți al căror obiect principal de activitate este diferit de intermedierea de asigurări (cu alte cuvinte această intermediere este pur auxiliară față de obiectul principal de activitate, care poate fi reprezentat de o agenție de voiaj sau o societate de închirieri auto). Acești intermediari vor fi supuși unui regim de reglementare simplificat (procedura de declarare – articolul 4 din prezenta propunere), care reprezintă o abordare proporțională cu natura auxiliară a serviciilor de intermediere prestate de aceștia. În general, s-au introdus obligații proporționale, menite să țină cont de preocupările exprimate de IMM-uri și să respecte principiul „produse mai simple, reguli mai simple”. De exemplu, anumite produse de investiții sunt prezentate comercial sub formă de polițe de asigurare de viață. Se va introduce (în capitolul VII) un regim de reglementare mai strict în ceea ce privește practicile de vânzare a acestor produse (polițe de asigurare de viață cu componentă investițională – produse de asigurare cu componentă investițională sau PRIPs sub formă de asigurare).

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temei juridic

Propunerea se bazează pe articolul 53 alineatul (1) și articolul 62 din TFUE. Aceasta va înlocui Directiva 2002/92/CE și are drept obiect armonizarea dispozițiilor naționale privind intermediarii de asigurări și alți comercianți de produse de asigurare. Propunerea include în domeniul său de aplicare anumiți comercianți auxiliari și furnizori de servicii post-vânzare, precum cei care se ocupă cu compensarea de daune și cu gestionarea solicitărilor de daune. Se clarifică exercitarea libertății de stabilire, a libertății de a presta servicii, precum și

¹⁰

http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf

¹¹

http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm

competențele autorităților de supraveghere din statele membre de origine și din statele membre gazdă în această privință. Principalul obiectiv și obiect al prezentei propuneri este armonizarea dispozițiilor naționale privind normele de conduită profesională pentru toți comercianții de produse de asigurare sau pentru alte entități prezente pe piețele de asigurare și de reasigurare, condițiile de guvernanță și cadrul de supraveghere ale acestora.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Conform principiului subsidiarității [articolul 5 alineatul (3) din TUE], UE intervine numai dacă obiectivele preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunile și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Majoritatea aspectelor abordate în cadrul revizuirii sunt deja acoperite de actualul cadru juridic IMD1. În plus, piețele asigurărilor au un caracter transfrontalier tot mai pronunțat. Condițiile în care firmele și operatorii pot intra în concurență în acest context, fie că este vorba de norme privind transparența, fie că este vorba de protecția consumatorilor, trebuie să fie comparabile între diversele state și reprezintă actualmente elemente esențiale ale directivei IMD1. În prezent este nevoie să se acționeze la nivel european în vederea modificării și actualizării cadrului de reglementare stabilit de IMD1 pentru a se ține cont de evoluțiile survenite pe piețele asigurărilor de la implementarea sa. Din cauza acestei integrări, intervenția izolată la nivel național ar fi mult mai puțin eficientă și ar duce la fragmentarea piețelor, având drept rezultat arbitrajul de reglementare și denaturarea concurenței.

AEAPO ar trebui să joace un rol-cheie în implementarea noului cadru la nivelul UE. Este necesar să se confere AEAPO competențe specifice pentru a ameliora funcționarea piețelor asigurărilor.

Propunerea respectă în totalitate principiul proporționalității, conform căruia acțiunea la nivelul UE trebuie să asigure îndeplinirea obiectivelor fără a depăși ceea ce este necesar în acest scop. Ea este compatibilă cu acest principiu, având în vedere echilibrul corespunzător dintre interesul public aflat în joc și raportul cost-eficiență al măsurilor. În particular, la formularea cerințelor s-a acordat o atenție prioritară necesității de a pune în echilibru elemente precum protecția consumatorilor, eficiența piețelor și costurile suportate la nivel de sector.

În virtutea acestui principiu, propunerea diferențiază între diversele canale de distribuție ale produselor de asigurare și impune cerințe mai puțin stringente în materie de înregistrare și calificări profesionale comercianților de produse de asigurare simple. De exemplu, comercianții de produse de asigurare auxiliare cu risc scăzut, precum societățile de închirieri auto și agențiile de voiaj sunt supuse unei proceduri de declarare simplificate în locul înregistrării ca intermediari de asigurări. Propunerea face, de asemenea, o diferență în ceea ce privește cerințele referitoare la transparența remunerării între produsele de asigurare de viață și produsele de asigurare generale. Aceste măsuri de proporționalitate au în vedere gradele diferite de complexitate și de risc pentru clienți ale diverselor produse de asigurare, precum și intenția de reducere a poverii administrative pentru IMM-urile care comercializează produse de asigurare.

3.3. Conformitatea cu articolele 290 și 291 din TFUE

La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat propuneri de regulamente privind instituirea Autorității bancare europene (ABE), a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) și a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP). În acest sens, Comisia atrage atenția asupra declarațiilor făcute cu ocazia adoptării regulamentelor de instituire a autorităților europene de supraveghere, în legătură cu articolele 290 și 291 din TFUE, potrivit cărora: „În ceea ce privește procesul de adoptare a standardelor de reglementare, Comisia subliniază caracterul unic al sectorului serviciilor financiare, rezultând din structura Lamfalussy și recunoscut în mod explicit în declarația nr. 39, anexă la TFUE. Cu toate acestea, Comisia are îndoieli majore în ceea ce privește conformitatea restricțiilor asupra rolului său în adoptarea actelor delegate și a măsurilor de punere în aplicare cu articolele 290 și 291 din TFUE.”

3.4. Trimiteri la alte directive

Întrucât Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) nu se aplică încă, prezenta propunere face referire la definițiile stabilite în directivele 73/239/CEE, 2002/83/CE și 2005/68/CE. Directivele 73/239/CEE, 2002/83/CE și 2005/68/CE vor fi abrogate prin Directiva 2009/138/CE.

3.5. Explicarea detaliată a propunerii

Capitolul I — Domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1 extinde domeniul de aplicare al IMD1 pentru a include vânzarea de contracte de asigurare de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare fără intervenția unui intermediar de asigurări. Articolul tratează și activitățile de gestionare a solicitărilor de daune de către întreprinderile de asigurare și pentru aceste întreprinderi, compensarea daunelor și evaluarea de către un expert a solicitărilor de daune.

Condițiile pentru excluderea *de minimis* din domeniul de aplicare al IMD1 rămân aceleași (comerciant de polițe de asigurare ca activitate auxiliară vânzării de bunuri, primă mai mică de 500 EUR la nivel anual și îndeplinirea altor criterii de exceptare), cu excepția plafonului la nivel anual al primei, care este majorat la 600 EUR pro rata (mai puțin de 2 EUR pe zi). Suma de 2 EUR menționată mai sus reprezintă cuantumul primei pe contract și pe zi. De exemplu, opticienii care vând asigurări complementare pentru ochelari rămân în continuare în afara domeniului de aplicare al directivei.

Polițele de asigurare vândute ca activitate auxiliară vânzării de servicii intră în domeniul de aplicare al directivei după revizuirea acesteia. Este, de exemplu, cazul polițelor de asigurare de călătorie vândute de agenții de voiaj și al polițelor de asigurare generale vândute de societățile de închirieri auto și de societățile de leasing.

Articolul 2 reia definițiile din IMD1, cu anumite modificări și cu adăugarea unor definiții noi.

- Este extins sensul „intermedierii de asigurări” pentru a corespunde extinderii domeniului de aplicare de la articolul 1 și se precizează că anumite activități desfășurate de site-uri web de comparare a ofertelor de asigurare reprezintă intermediere de asigurări. Se elimină activitatea denumită „prezentare”. Definiția „intermedierii de reasigurări” este modificată în același mod.
- „Produsele de asigurări cu componentă investițională” sunt definite astfel încât să se respecte definiția „produsului de investiții” din Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții (Regulamentul PRIPs).
- Definiția „intermediarului de asigurări legat” este extinsă pentru a include intermediarii care acționează sub răspunderea totală a altei întreprinderi de asigurare.
- „Consultanța” este definită drept furnizarea unei recomandări pentru un client, fie la cererea sa, fie în alt mod.
- „Clientul profesionist” este definit în scopul excluderii de la respectarea dispozițiilor privind informarea.
- „Practicile de vânzare încrucișată” sunt definite drept situația în care două sau mai multe produse sunt oferite împreună în cadrul unei aceleiași vânzări.
- „Comisionul contingent” este definit drept un comision în care suma de plată se bazează pe atingerea unor ținte convenite.
- „Legăturile strânse” sunt definite drept înțelegeri cu persoane aflate în legătură și înțelegeri care ar putea afecta capacitatea de supraveghere eficace a autorității de supraveghere.
- „Remunerația” este definită pentru a include nu doar plățile (onorarii, comisioane etc.), ci și beneficiile economice de orice natură.
- Definițiilor termenilor de „stat membru de origine”, „stat membru gazdă”, „intermediar de asigurări”, „intermediar de reasigurări” și „suport durabil” fac obiectul unor modificări destinate să le clarifice.

Capitolul II – Cerințe de înregistrare

Articolul 3 lasă cerințele de înregistrare din IMD1 în cea mai mare parte nemodificate, dar impune elaborarea de către AEAPO a unui registru electronic unic (conectând bazele de date naționale) și impune publicarea anumitor înțelegeri cu alte persoane. Acest registru electronic unic trebuie să fie un portal care conține link-uri către registrele naționale. Acest articol exceptează, de asemenea, de la înregistrare persoanele care intră în domeniul de aplicare al proceduri de declarare (a se vedea articolul 4).

Capitolul III – Procedura de declarare

Articolul 4 stabilește o procedură simplificată care exceptează două grupuri de persoane de la procedura de înregistrare menționată mai sus, permițând acestora să

desfășoare activități de intermediere cu ajutorul unei simple declarații. Aceste grupuri sunt:

- persoanele care desfășoară activități de intermediere de asigurări doar ca activitate auxiliară la activitatea lor profesională principală și care îndeplinesc anumite condiții suplimentare (cum ar fi agenții de voiaj). În linii mari, aceste condiții suplimentare se referă la faptul că produsele trebuie să fie complementare unui alt produs sau serviciu, să nu cuprindă asigurări de viață și să nu acopere riscurile de responsabilitate civilă, cu excepția cazului în care această acoperire este secundară acoperirii principale, și
- persoanele ale căror activități se limitează la gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și la compensarea daunelor.

Procedura de declarare vizează în principal agențiile de voiaj, societățile de închirieri auto care vând produse de asigurare, evaluatorii de daune și persoanele care gestionează solicitările de daune.

Capitolul IV - Libertatea de a presta servicii și libertatea de stabilire

Articolele 5, 6 și 7 reflectă dispozițiile de la articolul 5 din IMD1, din propunerea de revizuire a MiFID și din protocolul de la Luxemburg¹². Aceste articole reglementează, de asemenea, împărțirea competențelor între autoritățile de supraveghere din statele membre de origine și statele membre gazdă, în special în situațiile în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări nu își respectă obligațiile atunci când desfășoară activități comerciale în statul membru gazdă.

Capitolul V – Alte măsuri organizatorice

Articolul 8 stabilește cerințele profesionale și organizatorice cuprinse în articolul 4 din IMD1: cerința de a avea cunoștințele și abilitățile corespunzătoare, de a avea o bună reputație, de a deține o asigurare de răspundere civilă profesională și de a adopta măsuri destinate protecției împotriva incapacității intermediarului de asigurări de a transfera prima întreprinderii de asigurare sau de a transfera suma aferentă despăgubirii sau de a returna prima asiguratului. Este inclusă și cerința unei dezvoltări profesionale continue. În vederea asigurării unui impact proporțional, normele care se aplică în cazul persoanelor care desfășoară activități de intermediere cu caracter auxiliar sau persoanelor ale căror activități se limitează la gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune vor fi proporționale cu complexitatea produsului vândut. În consecință, articolul 8 nu se aplică integral acestor intermediari.

Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru precizarea conceptului de cunoștințe și abilități corespunzătoare.

Articolul 9 privește publicarea normelor privind interesul general. Acest articol s-a modificat față de articolul 6 din IMD1 și impune acum statelor membre obligația

¹²

Protocol privind cooperarea autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene, în special în ceea ce privește aplicarea Directivei 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări.

publicării normelor privind interesul general, iar AEAPPO obligația de a colecta și de a publica informații privind aceste norme (pentru o expunere orientativă privind principiile interesului general în raport cu al treilea set de directive privind asigurările, a se vedea Comunicarea interpretativă a Comisiei privind libertatea de a presta servicii și interesul general în sectorul asigurărilor, 2000/C 43/03).

Articolele 10-12 reiau fostele articole 7, 9 și 10 referitoare la autoritățile competente, la schimbul de informații între statele membre și la contestații.

Articolul 13 privește procedurile pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor în care sunt implicați clienții și face mai stricte dispozițiile fostului articol 11 din IMD1, impunând statelor membre elaborarea unor proceduri și asigurarea participării la acestea (în timp ce în forma anterioară a articolului statele membre erau doar încurajate să facă acest lucru).

Articolul 14 privește restricțiile în utilizarea intermediarilor. Articolul 3 alineatul (6) din IMD1 este extins la întreprinderile de reasigurare și la intermediarii de asigurări și de reasigurări și ia în considerare procedura de declarare (a se vedea articolul 4).

Capitolul VI – Cerințe privind informațiile și norme de conduită profesională

Articolele 15-20 reiau cerințele referitoare la informații, exceptările în cazul riscurilor mari, dispozițiile mai stricte din fostul articol 12 și condițiile privind informarea din fostul articol 13. Se stabilesc, de asemenea, următoarele dispoziții suplimentare:

- principiul general care impune intermediarilor să acționeze astfel încât să răspundă cel mai bine intereselor clienților;
- cerințe de informare similare pentru întreprinderile de asigurare;
- cerința publicării tipului și a cuantumului remunerației primite de intermediarii de asigurări;
- cerința publicării cuantumului oricărei remunerații variabile primite de angajații din vânzări ai întreprinderilor de asigurare și ai intermediarilor de asigurări;
- un regim obligatoriu de informare completă pentru vânzarea de produse de asigurare de viață și un regim „la cerere” (și anume la cererea clienților) pentru vânzarea de alte produse de asigurare decât asigurările de viață (produse de asigurare generală), cu o perioadă de tranziție de cinci ani. După expirarea perioadei de tranziție de cinci ani, regimul de informare integrală se va aplica automat și în cazul vânzării produselor de asigurare generală. În cursul perioadei de tranziție, propunerea diferențiază între produsele de asigurare de viață și produsele de asigurare generală. În cazul vânzării de produse de asigurare de viață, remunerația (comisionul) tinde să fie mai ridicat. De asemenea, produsele de asigurare de viață sunt mai apropiate de produsele de investiții, iar cumpărarea unui astfel de produs reprezintă o investiție pe termen lung. Situația este diferită în cazul produselor de asigurare generală. Remunerația este de obicei mai mică (comisionul reprezintă 5-10 % din primă), iar produsul comportă riscuri mai mici. În majoritatea țărilor din UE, clientul poate trece foarte ușor și cu costuri abordabile la alt produs substituibil.

- obligația întreprinderilor de asigurare și a intermediarilor de asigurări de a oferi clientului, înainte de încheierea unui contract, suficiente informații referitoare la produsul de asigurare, astfel încât acesta să poată lua o decizie avizată;
- cerința ca AEAPo să se asigure că informațiile referitoare la dispoziții naționale mai stricte care îi sunt transmise sunt comunicate întreprinderilor de asigurare, intermediarilor de asigurări și clienților; precum și
- excepții suplimentare de la cerința generală care impune ca informațiile să fie transmise pe un suport durabil.

Aceste dispoziții prezintă o mai mare transparență în materie de asigurare a protecție consumatorilor comparativ cu directiva inițială (2002/92/CE) în ceea ce privește natura, structura și quantumul remunerației intermediarilor și clarifică relația comitent-comisionar, inclusiv modul în care aceasta ar putea afecta consultanța. Protecția consumatorului a făcut progrese semnificative în ultimii ani, iar clienții din ziua de astăzi sunt în măsură tot mai mare interesați să fie informați și atenți la aspectul costurilor. Comunicarea diverselor elemente ale prețului total – inclusiv a remunerației intermediarului – va permite clientului să aleagă în funcție de acoperirea oferită de asigurare, de serviciile conexe (de exemplu dacă intermediarul se ocupă de gestionarea solicitărilor de daune) și de preț. La rândul său, acest lucru va asigura existența unor produse și a unor servicii de intermediere adecvate, la prețuri avantajoase. Comunicarea obligatorie a remunerației ar trebui să aibă efecte pozitive asupra concurenței din domeniul distribuirii produselor de asigurări, deoarece astfel s-ar garanta că clienții primesc informații mai cuprinzătoare referitoare la produse și costuri, precum și la eventualele conflicte de interese. Pentru clienți va fi mai ușor să compare acoperirea oferită de asigurări și prețurile pentru produse vândute prin diverse canale de distribuție. O serie de state membre ale UE impun deja comunicarea remunerației pentru anumite produse de asigurare, iar directiva MiFID II va impune aceeași obligație pentru produsele de investiție. Aceste noi elemente comunicate vor oferi clienților informații mai complete în privința serviciilor prestate de intermediar și în privința costurilor aferente. Comunicarea remunerației trebuie, totuși, implementată de așa natură încât să fie posibilă comparația între intermediari și asigurătorii direcți. Comparabilitatea va fi asigurată de informații privind prețul asigurării și costurile de distribuție. În particular, pentru evitarea situațiilor de conflict de interese, întreprinderile de asigurare ar trebui să comunice, de asemenea, baza de calcul a remunerației variabile a angajaților acestora aferente vânzării unui produs. În plus, aceste dispoziții reglementează anumite aspecte-cheie referitoare la prestarea de servicii transfrontaliere de intermediere de asigurări: absența securității juridice și a comparabilității. Dacă este ameliorat cadrul juridic armonizat, intermediarii și clienții acestora pot fi mai dispuși să vândă, respectiv să cumpere produse de asigurare în regim transfrontalier. Ameliorarea informării va facilita comparațiile între produse și canale de distribuție (după cum s-a menționat mai sus), ceea ce în prezent este extrem de dificil de realizat în cazul tranzacțiilor transfrontaliere.

Articolul 21 introduce o dispoziție privind vânzarea produselor la pachet și prevede obligația ca clientul să fie informat că produsele pot fi cumpărate separat și să primească anumite informații în această privință. Articolul impune, de asemenea, AEAPo obligația de a elabora și de a actualiza periodic orientări pentru supravegherea acestor practici.

Capitolul VII – Cerințe suplimentare în materie de protecția consumatorului privind produsele de asigurare cu componentă investițională

Articolul 22 tratează domeniul de aplicare al acestor dispoziții suplimentare, stipulând aplicarea acestora în cazul intermediarilor de asigurări sau al întreprinderilor de asigurare atunci când acestea vând produse de asigurare cu componentă investițională.

Articolul 23 conține dispoziții suplimentare privind conflictele de interese, impunând identificarea acestora. Articolul împuternicește Comisia să adopte acte delegate pentru a stabili:

- măsurile care pot fi necesare pentru a identifica, preveni, gestiona și face publice astfel de conflicte; precum și
- criteriile pentru determinarea tipurilor de conflicte care pot aduce atingere intereselor clienților.

Articolul 24 se bazează pe articolul [23] din MiFID II. Acesta prevede obligațiile, preluate din MiFID II:

- de a acționa cu onestitate și profesionalism, în interesul clienților;
- de a se asigura că informațiile sunt corecte, clare și neînșelătoare;
- de a furniza informații privind întreprinderea de asigurare și intermediarul de asigurări și serviciile acestora (în special atunci când se oferă consultanță independentă), scara analizei de piață (dacă se furnizează clientului o evaluare continuă a adecvării produsului), produsele și strategiile investiționale propuse și costuri.

Se precizează, de asemenea, condițiile în care consultanța poate fi considerată independentă, printre care se numără o obligație referitoare la evaluarea produselor de pe piață și obligația de a nu accepta o remunerație din partea unor terțe părți.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a asigura respectarea acestui articol.

Articolul 25 stabilește cum trebuie evaluat caracterul adecvat și corespunzător și impune obținerea unor informații de la client. În cazul vânzărilor fără consultanță, intermediarul sau întreprinderea trebuie să obțină informații referitoare la cunoștințele și experiența clientului pentru a determina adecvarea produsului la situația clientului respectiv. În cazul vânzărilor cu consultanță, pentru determinarea adecvării trebuie obținute informații privind situația financiară și obiectivele investiționale ale clientului. În situațiile în care un produs nu este adecvat sau corespunzător, după caz, clientul trebuie avertizat. Vânzătorul trebuie, de asemenea, să păstreze documentația care conține termenii în care are loc furnizarea de servicii către client și să transmită rapoarte acestuia. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a asigura respectarea acestor dispoziții.

Capitolul VIII – Sancțiuni

Articolul 26 impune statelor membre să se asigure că autoritățile competente impun sancțiuni și adoptă măsuri eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul directivei.

Sancțiunile și măsurile administrative trebuie să se aplice persoanelor fizice sau juridice responsabile de încălcări conform legislației naționale.

Autoritățile competente trebuie să primească toate competențele de investigare necesare și trebuie să coopereze în cazurile transfrontaliere.

Articolul 27 prevede obligația publicării sancțiunilor sau a măsurilor impuse pentru încălcarea dispozițiilor.

Articolul 28 specifică anumite încălcări și stabilește sancțiunile administrative care se aplică intermediarilor, inclusiv retragerea înregistrării, interdicții împotriva persoanelor responsabile cu exercitarea unor funcții de conducere și sancțiuni pecuniare, care se pot ridica până la dublul valorii beneficiului obținut din încălcare, dacă acest beneficiu poate fi determinat.

Prezenta propunere nu vizează sancțiunile penale.

Articolul 29 stabilește factorii de care trebuie ținut cont la impunerea de sancțiuni și măsuri, inclusiv beneficiile obținute în urma încălcării, pierderile suferite de părți terțe și nivelul cooperării persoanei responsabile și impune AEAPo obligația elaborării de orientări privind sancțiunile. Articolul impune, de asemenea, comunicarea oricăror sancțiuni sau măsuri intermediarului sau întreprinderii în cauză, împreună cu justificările aferente.

Articolul 30 impune existența unor mecanisme eficace care să încurajeze raportarea încălcărilor și care să asigure o protecție a denunțătorilor (*whistle blowers*) și a datelor personale ale acestora, precum și protecția datelor persoanelor fizice suspectate de încălcări.

Articolul 31 impune raportarea anuală a informațiilor agregate referitoare la încălcări către AEAPo, precum și publicarea acestor informații de către AEAPo. Comisia este împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare în această privință, pe care AEAPo trebuie să le elaboreze și să le prezinte Comisiei în termen de șase luni de la data publicării directivei.

Capitolul IX – Dispoziții finale

Articolele 32-39 reiau (cu actualizări, acolo unde este cazul) dispozițiile finale din IMD1 referitoare la dreptul la o cale de atac, transpunere și intrarea în vigoare, abrogarea legislației anterioare și entitățile cărora li se adresează directiva. În plus, *articolele 33 și 34* stabilesc condițiile care se aplică în cazul competenței Comisiei de a adopta acte delegate în temeiul directivei, iar *articolul 35* stabilește procesul de revizuire și evaluare a directivei de către Comisie după intrarea în vigoare a actului. Această revizuire trebuie să acorde o atenție specială impactului normelor privind informarea de la articolul 17 alineatul (2) asupra intermediarilor de asigurări generale care aparțin categoriei întreprinderilor mici și mijlocii.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Implicațiile bugetare specifice pentru Comisie sunt evaluate, de asemenea, în cadrul fișei financiare. Implicațiile bugetare specifice ale propunerii sunt legate de sarcinile atribuite AEAP, după cum se precizează în fișa financiară legislativă care însoțește prezenta propunere.

Propunerea are implicații asupra bugetului comunitar.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

2012/0175 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind intermedierea de asigurări

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ și privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul ~~47 alineatul (2)~~ și 53 alineatul (1) și ~~articolul 55~~ articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

↓ nou

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

↓ 2002/92/CE

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

↓ nou

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

↓ 2002/92/CE

⇒ nou

hotărând în conformitate cu procedura ~~⇒ legislativă ordinară~~ ~~prevăzută la articolul 251 din~~ ~~tratat~~,

Întrucât:

↓ nou

(1) Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări ar trebui modificată¹³. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea directivei menționate.

(2) Având în vedere că obiectivul principal și obiectul prezentei propuneri sunt de a armoniza dispozițiile naționale privind domeniile menționate, propunerea ar trebui să se bazeze pe articolul 53 alineatul (1) și pe articolul 62 din TFUE. Instrumentul adecvat îmbracă forma unei directive pentru a permite ajustarea dispozițiilor de punere în aplicare în domeniile care fac obiectul prezentei directive în funcție de caracteristicile specifice pieței și sistemului juridic din fiecare stat membru, atunci când o astfel de ajustare este necesară. Prezenta directă ar trebui să urmărească, de asemenea, coordonarea normelor naționale privind accesul la activitate al intermediarilor de asigurări și de reasigurări, inclusiv privind gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și compensarea daunelor, și se bazează astfel pe articolul 53 alineatul (1) din tratat. În plus, dat fiind că acest sector oferă servicii în întreaga Uniune, prezenta directivă se bazează, de asemenea, pe articolul 62 din tratat.

↓ 2002/92/CE considerentul 1
(adaptat)

(3) Intermediarii de asigurări și de reasigurări joacă un rol central în distribuirea produselor de asigurare și reasigurare în cadrul Comunității ☒ Uniunii ☒.

↓ 2002/92/CE considerentul 2

~~Un prim pas pentru a facilita exercitarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii pentru agenții și brokerii de asigurări a fost făcut prin Directiva 77/92/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 privind măsuri de facilitare a exercitării efective a libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii pentru activitățile de agenți și brokeri de asigurări (ex grupa 630 ISIC) și, în special, măsuri tranzitorii cu privire la acele activități¹⁴.~~

↓ 2002/92/CE considerentul 3

~~Directiva 77/92/CEE trebuia să își mențină aplicabilitatea până la intrarea în vigoare a dispozițiilor referitoare la coordonarea reglementărilor de drept intern privind accesul la activitățile de agent și broker de asigurări și exercitarea acestora.~~

¹³ JO L 9, 15.1.2003, p. 3.

¹⁴ JO L 26, 31.1.1977, p. 14. Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

↓ 2002/92/CE considerentul 4

~~Recomandarea 92/48/CEE a Comisiei din 18 decembrie 1991 privind intermediarii de asigurări¹⁵ a fost urmată în mare măsură de statele membre și a contribuit la apropierea dispozițiilor de drept intern privind cerințele profesionale și înregistrarea intermediarilor de asigurări.~~

↓ 2002/92/CE considerentul 9

⇒ nou

- (4) Produsele de asigurare pot fi distribuite de diferite categorii de persoane sau instituții, cum ar fi agenți, brokeri și agenți de asigurări bancare, ⇒ întreprinderi de asigurare, agenți de voiaj și societăți de închirieri auto ⇐. Egalitatea de tratament între agenți și protecția consumatorului impun ca toate aceste persoane sau instituții să se afle sub incidența prezentei directive.
-

↓ nou

- (5) În urma punerii în aplicare a Directivei 2002/92/CE, s-a dovedit că o serie de dispoziții ar trebui să fie mai explicit precizate în vederea facilitării exercitării activității de intermediere de asigurări și de reasigurări, și că protecția consumatorilor impune o extindere a domeniului de aplicare al directivei menționate pentru a include toate vânzările de produse de asigurare, fie de către intermediari de asigurări, fie de către întreprinderi de asigurare. În ceea ce privește procedurile lor de vânzare, post-vânzare și gestionare, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune, întreprinderile de asigurare care vând în mod direct produse de asigurare ar trebui să fi incluse în domeniul de aplicare al noii directive, în mod similar agenților și brokerilor de asigurări.
- (6) Pentru a garanta același nivel de protecție pentru consumatori, indiferent de canalul de distribuție prin intermediul căruia aceștia își achiziționează produsul de asigurare, fie direct de la întreprinderea de asigurare, fie indirect printr-un intermediar, domeniul de aplicare al directivei ar trebui să includă nu doar întreprinderile de asigurare, ci și alți participanți la piață care vând produse de asigurare ca activitate auxiliară (de exemplu, agenți de voiaj și societăți de închirieri auto, furnizori de bunuri care nu îndeplinesc condițiile pentru exceptare).
- (7) Prezenta directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în acordarea de asistență (indiferent dacă în numele unui client sau al unei întreprinderi de asigurare) pentru administrarea și derularea unui contract de asigurare sau de reasigurare, inclusiv gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune, compensarea daunelor sau evaluarea de către un expert a solicitărilor de daune.

¹⁵ JO L 19, 28.1.1992, p. 32.

↓ 2002/92/CE considerentul 5

- (8) ~~Cu toate acestea, există încă diferențe substanțiale între dispozițiile de drept intern care obstruiează accesul la activitățile intermediarilor de asigurări și de reasigurări și exercitarea acestor activități în pe piața internă. În consecință, este oportun să se înlocuiască Directiva 77/92/CEE cu o nouă directivă.~~

↓ nou

- (9) Actualele turbulențe financiare, precum și cele recente, au subliniat necesitatea de a asigura o protecție eficientă a consumatorilor în toate sectoarele financiare. Prin urmare, este oportună consolidarea încrederii consumatorilor și uniformizarea cadrelor de reglementare în ceea ce privește distribuția produselor de asigurare în vederea asigurării unui nivel adecvat de protecție a consumatorilor în întreaga Uniune. Măsurile de protecție a consumatorilor ar trebui adaptate particularităților fiecărei categorii de clienți (clienți profesioniști sau alte categorii).

↓ 2002/92/CE considerentul 11
⇒ nou

- (10) Prezenta directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în prestarea de servicii de intermediere de asigurări ⇒ sau de reasigurări ⇐ în favoarea unor terți, în schimbul unei remunerații care poate fi de natură pecuniară sau care poate fi sub forma unui alt avantaj economic convenit și legat de prestația furnizată.

↓ nou

- (11) Prezenta directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare sau de reasigurare ca răspuns la criteriile selectate de client fie prin intermediul unui site web, fie prin alte mijloace, sau constă în furnizarea unei clasificări a produselor de asigurare sau de reasigurare ori a unei reduceri a prețului unui contract, în cazul în care clientul poate să încheie un contract de asigurare în mod direct la finalizarea procesului; directiva nu ar trebui să se aplice activităților de simplă prezentare care constau în furnizarea de date și de informații referitoare la potențiali titulari de polițe întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare ori intermediarilor, sau care constau în furnizarea de informații referitoare la produse de asigurare sau de reasigurare ori referitoare la o potențială întreprindere de asigurare sau de reasigurare ori la un eventual intermediar unor potențiali titulari de polițe.

↓ 2002/92/CE considerentul 12

- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice persoanelor cu o altă activitate profesională, cum ar fi experți fiscali sau contabili, care oferă consultanță privind acoperirea prin asigurare numai ocazional, în cadrul acestei alte activități profesionale, după cum ea nu ar trebui să se aplice nici în cazul simplei furnizări de informații generale cu privire la produsele de asigurare, cu condiția ca activitatea respectivă să nu vizeze sprijinirea clientului în vederea încheierii sau executării unui contract de asigurare sau reasigurare, ~~gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune primite de o întreprindere de asigurare sau reasigurare sau ajustarea de daune și evaluarea daunelor de către un expert.~~
-

↓ 2002/92/CE considerentul 13
⇒ nou

- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice persoanelor care se ocupă cu intermedierea de asigurări doar ca o activitate auxiliară ~~în~~ cu anumite ~~condiții stricte~~ ⇒ restricții care țin de poliță, în speță de cunoștințele necesare pentru vânzarea poliței, de riscurile acoperite și de valoarea primei ⇐.
-

↓ 2002/92/CE considerentul 10
(adaptat)

- (14) Prezenta directivă ~~conține o definiție a~~ ☒ definește ☒ „intermediarul¹¹ de asigurări legat” ~~care~~ ☒ pentru a ☒ ține seama de caracteristicile ~~anunitor piețe din~~ anunitor piețe din piețelor din anumite statele membre și al cărei scop este să stabilească pentru a stabili condițiile de înregistrare aplicabile unor astfel de intermediari. Scopul acestei definiții nu este să împiedice statele membre să aibă concepte similare în ceea ce privește intermediarii de asigurări care, chiar dacă acționează pentru și în numele unei întreprinderi de asigurare și sub întreaga răspundere a întreprinderii respective, au dreptul să colecteze prime sau sume destinate clienților în conformitate cu garanțiile financiare prevăzute de prezenta directivă.
-

↓ 2002/92/CE considerentul 14
⇒ nou

- (15) Intermediarii de asigurări și de reasigurări ⇒ care sunt persoane fizice ⇐ ar trebui înregistrați la autoritatea competentă din statul membru în care au domiciliul ~~sau sediul central, cu condiția ca aceștia să îndeplinească o serie de cerințe profesionale stricte referitoare la competența, buna reputație, asigurarea de răspundere civilă profesională și capacitatea lor financiară;~~ ⇒ cei care sunt persoane juridice ar trebui înregistrați la autoritatea competentă din statul membru în care au sediul social (sau dacă, în temeiul legislației naționale, aceștia nu au sediu social, atunci acolo unde au sediul central), cu condiția să îndeplinească o serie de cerințe profesionale stricte referitoare la competența, buna reputație, asigurarea de răspundere civilă profesională

și capacitatea lor financiară. Intermediarii de asigurări deja înregistrați în statele membre nu au obligația de a se înregistra din nou în temeiul prezentei directive. ⇐

↓ 2002/92/CE considerentul 6 și considerentul 15 (adaptat)
⇒ nou

- (16) Intermediarii de asigurări și de reasigurări ar trebui să fie în măsură să se prevaleze de libertatea de stabilire și de libertatea de a presta servicii care sunt consfințite de tratat. ~~În acest fel de~~ În consecință, ~~înregistrarea~~ sau declararea în statul membru de origine ⇐ ar trebui să permită intermediarilor de asigurări și de reasigurări să își desfășoare activitatea în alte state membre, în conformitate cu principiile libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii, cu condiția respectării procedurii corespunzătoare de notificare între autoritățile competente.

↓ 2002/92/CE considerentul 16 (nou)

- (17) ~~Sunt necesare sancțiuni corespunzătoare împotriva persoanelor care desfășoară activitatea de intermediere de asigurări sau reasigurări fără a fi înregistrate, împotriva întreprinderilor de asigurare sau reasigurare care recurg la serviciile unor intermediari neînregistrați sau împotriva intermediarilor care nu respectă dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive.~~

↓ nou

- (18) Pentru a spori transparența și a facilita activitatea transfrontalieră, AEAPO ar trebui să creeze, să publice și să actualizeze regulat o bază de date electronică unică în care să fie înregistrat fiecare intermediar de asigurare și de reasigurare care a notificat intenția de a-și exercita libertatea de stabilire sau de a presta servicii. Statele membre ar trebui să furnizeze AEAPO informațiile relevante cu promptitudine pentru a-i permite să facă acest lucru. Această bază de date ar trebui să conțină un link către autoritatea competentă relevantă din fiecare stat membru. Fiecare autoritate competentă din fiecare stat membru ar trebui să includă pe pagina sa web un link către această bază de date.
- (19) Ar trebui să fie definite în mod clar drepturile și responsabilitățile care revin statului membru de origine și statului membru gazdă în ceea ce privește supravegherea intermediarilor de asigurări și de reasigurări înregistrați de către acestea sau care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau reasigurări pe teritoriul lor în temeiul libertății de stabilire sau al libertății de a presta servicii.
- (20) Statele membre nu ar trebui să aplice cerințele de înregistrare pentru intermediarii de asigurări care desfășoară activități de intermediere de asigurări pentru anumite tipuri de contracte de asigurare doar ca activitate auxiliară, nici pentru gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune, pentru compensarea daunelor sau pentru

evaluarea de către un expert a solicitărilor de daune, cu condiția ca aceștia să respecte cerințele prezentei directive în materie de cunoștințe, abilități și bună reputație, precum și cerințele aplicabile în materie de informare și conduită profesională, și cu condiția ca o declarație de activitate să fi fost prezentată autorității competente.

↓ 2002/92/CE considerentul 7
(adaptat)

- (21) Incapacitatea intermediarilor de asigurări de a își desfășura activitatea liber pe tot teritoriul ~~Comunității~~ ☒ Uniunii ~~este~~ ☒ este un obstacol în calea bunei funcționări a pieței unice în asigurări.

↓ nou

- (22) Este important să se garanteze un nivel ridicat de profesionalism și competență în rândul intermediarilor de asigurări și de reasigurări, precum și în rândul angajaților asigurătorilor direcți care sunt implicați în activități pregătitoare vânzării, în vânzare și în activități ulterioare vânzării polițelor de asigurare. Prin urmare, cunoștințele profesionale ale unui intermediar, ale angajaților asigurătorilor direcți și ai societăților de închirieri auto, cunoștințele profesionale ale agenților de voiaj, precum și cunoștințele profesionale ale persoanelor care desfășoară activitățile de gestionare, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune, de compensare a daunelor sau de evaluare de către un expert a solicitărilor de daune ar trebui să corespundă cu gradul de complexitate al acestor activități. Ar trebui asigurată educația continuă.

↓ 2002/92/CE considerentul 8
⇒ nou

- (23) Coordonarea dispozițiilor de drept intern referitoare la cerințele profesionale și înregistrarea persoanelor care abordează și desfășoară activitatea de intermediere de asigurări ☒ sau de reasigurări ☒ poate ~~asigura~~ să contribuie atât la realizarea pieței unice pentru servicii financiare, cât și la o mai bună protecție a consumatorilor în acest domeniu.

↓ nou

- (24) Pentru a stimula activitatea transfrontalieră, ar trebui să se introducă principii care reglementează recunoașterea reciprocă a cunoștințelor și a abilităților intermediarilor de asigurări.

- (25) O calificare națională acreditată la nivelul 3 sau la un nivel superior conform Cadrului european al calificărilor introdus de Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor

pentru învățarea de-a lungul vieții¹⁶ ar trebui să fie acceptată de către statul membru gazdă ca dovadă că un intermediar de asigurări sau reasigurări îndeplinește cerințele în materie de cunoștințe și abilități care constituie o condiție de înregistrare în conformitate cu prezenta directivă. Acest cadru ajută statele membre, instituțiile de învățământ, angajatorii și cetățenii în general să compare calificările obținute în diversele sisteme de educație și formare profesională din UE. Instrumentul menționat este esențial pentru dezvoltarea unei piețe a muncii care să cuprindă întregul teritoriu al Uniunii. Cadrul nu este conceput să înlocuiască sistemele naționale de calificări, ci să vină în completarea acțiunilor statelor membre prin facilitarea cooperării dintre ele.

- (26) În pofida sistemelor de pașaport unic existente pentru asigurători și intermediari, piața europeană a asigurărilor rămâne foarte fragmentată. Pentru a facilita activitatea transfrontalieră și a spori gradul de transparență pentru consumatori, statele membre ar trebui să asigure publicarea normelor privind interesul general aplicabile pe teritoriile lor și ar trebui puse la dispoziția publicului atât un registru electronic unic, cât și informații referitoare la normele privind interesul general din toate statele membre aplicabile intermediarilor de asigurări și de reasigurări.

↓ 2002/92/CE considerentul 17

- (27) Colaborarea și schimbul de informații între autoritățile competente sunt esențiale pentru a proteja clienții și pentru a garanta soliditatea activităților de asigurare și reasigurare ~~în~~ pe piața unică.

↓ 2002/92/CE considerentul 22
⇒ nou

- (28) Sunt necesare proceduri ⇒ extrajudiciare ⇐ adecvate și eficace de contestație și de atac în statele membre pentru soluționarea litigiilor între intermediarii de asigurări ⇒ sau întreprinderile de asigurare ⇐ și clienți, prin utilizarea, după caz, a procedurilor existente. ⇒ Ar trebui să fie disponibile proceduri extrajudiciare eficace de contestație și de atac pentru soluționarea litigiilor privind drepturile și obligațiile instituite în temeiul prezentei directive, apărute între întreprinderi de asigurare sau persoane care vând sau care oferă produse de asigurare și clienți. Pentru a spori eficiența procedurilor de soluționare extrajudiciară a litigiilor care au ca obiect plângerile depuse de clienți, prezenta directivă ar trebui să prevadă obligativitatea întreprinderilor de asigurare sau a persoanelor care vând sau oferă produse de asigurare de a participa la procedurile de soluționare a disputelor care nu au ca rezultat o decizie obligatorie, deschise împotriva acestora de către clienți și care privesc drepturile și obligațiile instituite în temeiul prezentei directive. Astfel de proceduri de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui să urmărească soluționarea mai rapidă și mai puțin costisitoare a litigiilor între întreprinderile de asigurare sau persoanele care vând sau oferă produse de asigurare și clienți și degrevarea de sarcini a sistemul judiciar. Totuși, procedurile de soluționare extrajudiciară a litigiilor nu ar trebui să aducă atingere drepturilor părților la aceste proceduri de a iniția acțiuni în justiție. ⇐

¹⁶ JO C 111. 6.5.2008.. p.1.

Fără a aduce atingere dreptului clienților de a iniția o acțiune în instanță, statele membre ar trebui ⇒ să se asigure că entitățile de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) care se ocupă de litigiile menționate în prezenta directivă ⇐ ~~să încurajeze organismele publice sau private, înființate pentru soluționarea extrajudiciară a conflictelor, să colaboreze~~ cooperează pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere. ⇒ Statele membre ar trebui să încurajeze entitățile de soluționare alternativă a litigiilor care se ocupă de astfel de litigii să devină parte a FIN-NET¹⁷. ⇐ ~~O astfel de colaborare ar putea să urmărească, de exemplu, să permită clienților să contacteze organisme extrajudiciare create în statul membru în care au domiciliul în legătură cu orice contestație referitoare la intermediarii de asigurări stabiliți în alte state membre. Crearea rețelei FIN-NET furnizează o asistență sporită consumatorilor, în cazul în care aceștia utilizează servicii transfrontaliere. Dispozițiile referitoare la proceduri ar trebui să țină seama de Recomandarea 98/257/CE a Comisiei din 30 martie 1998 privind principiile aplicabile organismelor responsabile cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor în materie de consum¹⁸.~~

- (29) Lărgirea paletelor de activități pe care mulți intermediari de asigurări și multe întreprinderi de asigurare le desfășoară simultan a crescut potențialul de apariție a unor conflicte de interese între aceste activități diverse și interesele clienților lor. Prin urmare, este necesar ca statele membre să prevadă norme care să garanteze că aceste conflicte nu afectează interesele clientului.
- (30) Clienților ar trebui să li se furnizeze în avans informații clare cu privire la statutul persoanelor care vând produsul de asigurare și cu privire la remunerația pe care acestea o primesc. Este necesar să se introducă obligativitatea prezentării statutului pentru intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare din Europa. Aceste informații ar trebui să fie puse la dispoziția consumatorului în etapa precontractuală. Rolul lor este de a face cunoscută legătura dintre întreprinderea de asigurare și intermediar (dacă este cazul), precum și structura și conținutul remunerațiilor intermediarilor.
- (31) Pentru a reduce conflictele de interese dintre vânzătorul și cumpărătorul unui produs de asigurare, este necesar să se asigure o informare suficientă cu privire la remunerarea distribuitorilor de asigurări. Astfel, pentru produsele de asigurare de viață, intermediarul și angajatul intermediarului de asigurări sau al întreprinderii de asigurare ar trebui să aibă obligația de a informa clientul cu privire la remunerația lor, înainte de vânzare. Pentru alte produse de asigurare, sub rezerva unei perioade de tranziție de 5 ani, clientul trebuie să fie informat cu privire la dreptul său de a solicita aceste informații, care trebuie să îi fie furnizate la cerere.

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

¹⁸ JO L 115, 17.4.1998, p. 31

- (32) Pentru a furniza unui client informații comparabile privind serviciile de intermediere de asigurări furnizate indiferent dacă un client cumpără printr-un intermediar sau direct de la o întreprindere de asigurare și pentru a evita denaturarea concurenței prin încurajarea întreprinderilor de asigurare să vândă direct către clienți, mai degrabă decât prin intermediari, în încercarea de a evita respectarea cerințelor de informare, întreprinderile de asigurare ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a furniza informații clienților cu care acestea interacționează direct în prestarea de servicii de intermediere de asigurări cu privire la remunerația pe care o primesc pentru vânzarea de produse de asigurare.
- (33) Întrucât prezenta propunere are ca obiectiv sporirea protecției consumatorilor, unele dintre dispozițiile acesteia se aplică numai în relațiile „dintre întreprinderi și consumatori” („*business to consumer*” B2C), în special cele care reglementează normele de conduită profesională a intermediarilor de asigurări sau a altor comercianți de produse de asigurare.
- (34) Pentru a evita cazurile de vânzări inadecvate, dacă este necesar, vânzarea de produse de asigurare ar trebui să fie însoțită de consultanță onestă și oferită cu profesionalism.

↓ 2002/92/CE considerentul 18
(adaptat)

- (35) Este esențial pentru client să știe dacă are de-a face cu un intermediar care Ță dă consultanță Ță clientului Ță în legătură cu produsele unei game largi de întreprinderi de asigurare sau cu produsele oferite de un număr specific de întreprinderi de asigurare.

↓ 2002/92/CE considerentul 20
⇒ nou

- (36) ⇒ Dată fiind dependența în creștere a consumatorilor de recomandările personale, este necesar să se includă o definiție a consultanței. Înainte de a oferi consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare ar trebui să evalueze nevoile, solicitările și situația financiară a clientului. ⇐ În cazul în care intermediarul declară că acordă consultanță în legătură cu produsele unei game largi de întreprinderi de asigurare, acesta trebuie să facă o analiză imparțială și suficient de cuprinzătoare a produselor disponibile pe piață. În plus, toți intermediarii ⇒ de asigurări ⇐ ⇒ și toate întreprinderile de asigurare ⇐ ar trebui să își motiveze sfaturile acordate.

↓ nou

- (37) Înainte de încheierea unui contract, inclusiv în cazul vânzărilor fără consultanță, consumatorul ar trebui să primească informațiile relevante despre produsul de asigurare care să îi permită să ia o decizie avizată. Intermediarul de asigurări ar trebui să fie capabil să îi explice clientului principalele caracteristici ale produselor de asigurare pe care le vinde.

- (38) Trebuie prevăzute norme uniforme pentru ca persoana care vinde produsul de asigurare să beneficieze de o anumită libertate în alegerea mijloacelor de transmitere a tuturor informațiilor către client, permițându-se utilizarea mijloacelor de comunicare electronice în cazurile adecvate, în funcție de circumstanțele tranzacției. Totuși, clientul trebuie să aibă opțiunea de a primi informațiile pe hârtie. În vederea facilitării accesului consumatorului la informații, toate informațiile precontractuale trebuie furnizate întotdeauna cu titlu gratuit.

↓ 2002/92/CE considerentul 21
⇒ nou

- (39) Este mai puțin necesar să se solicite ca astfel de informații să fie date în cazul în care clientul ~~este o societate care~~ urmărește să asigure sau să reasigure riscurile industriale și comerciale ⇒ sau este un client profesional (a se vedea anexa I la directivă) ⇐.

↓ 2002/92/CE considerentul 19
(adaptat)
⇒ nou

- (40) Prezenta directivă ar trebui să specifice obligațiile ⇐ minime ⇐ pe care ⇐ întreprinderile de asigurare și ⇐ intermediarii de asigurări ar trebui să le aibă atunci când furnizează informații clienților. Un stat membru ~~poate~~ ☒ ar trebui să poată ☒ menține sau adopta în acest domeniu dispoziții mai stricte care pot fi impuse intermediarilor de asigurări ⇐ și întreprinderilor de asigurare ⇐ care desfășoară activități de intermediere ⇐ de asigurări ⇐ pe teritoriul său, independent de domiciliul acestora ⇐ dispozițiile statului membru de origine ⇐, cu condiția ca aceste dispoziții mai stricte să respecte dreptul comunitar ☒ Uniunii ☒, inclusiv Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind unele aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic)¹⁹. ⇐ Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează activitatea intermediarilor de asigurări și vânzarea de produse de asigurare suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă trebuie să se asigure că povara administrativă care rezultă din respectivele dispoziții este proporțională pentru protecția consumatorilor. În interesul protecției consumatorului și pentru a împiedica vânzarea unor produse de asigurare inadecvate, statele membre ar trebui să fie autorizate să aplice în mod excepțional cerințe mai stricte pentru intermediarii de asigurări care desfășoară activități de intermediere de asigurări ca activități auxiliare, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar și proporțional. ⇐

¹⁹ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

- (41) Practicile de vânzare încrucișată fac parte din strategiile obișnuite ale furnizorilor de servicii financiare de retail pe întreg teritoriul Uniunii. Acestea pot aduce beneficii consumatorilor, dar pot reprezenta de asemenea practici în care interesul consumatorilor nu este luat în considerare în mod adecvat. De exemplu, anumite practici de vânzare încrucișată sau anumite produse, și anume practicile de vânzare legată, în cazul cărora două sau mai multe servicii financiare sunt vândute într-un pachet și cel puțin unul dintre aceste servicii sau produse nu este disponibil separat, pot denatura concurența și pot afecta negativ mobilitatea consumatorilor și capacitatea acestora de a face alegeri în cunoștință de cauză. Un exemplu de practici de vânzare legată poate fi deschiderea obligatorie a unui cont curent, pentru plata primelor, atunci când consumatorului îi este furnizat un serviciu de asigurare sau încheierea obligatorie a unui contract de asigurare auto, pentru a asigura un automobil finanțat, atunci când i se acordă unui consumator un credit de consum. În timp ce practicile de grupare, în care două sau mai multe servicii sau produse financiare sunt vândute împreună într-un pachet, dar fiecare dintre servicii poate fi, de asemenea, achiziționat separat, pot, de asemenea, să ducă la o denaturare a concurenței și să afecteze mobilitatea și capacitatea clienților de a face alegeri în cunoștință de cauză, acestea cel puțin oferă clientului posibilitatea de a alege și, prin urmare, pot prezenta un risc mai redus în ceea ce privește respectarea de către intermediarii de asigurări a obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive. Utilizarea unor astfel de practici ar trebui să fie evaluată atent, pentru a se promova concurența și pentru a oferi consumatorului posibilitatea de a alege.
- (42) Contractele de asigurare care implică investiții sunt adesea oferite clienților ca potențiale alternative sau substitute pentru produsele de investiții care fac obiectul Directivei [MiFID II]²⁰. Pentru asigurarea unei protecții adecvate a investitorilor și pentru a evita riscul de arbitraj de reglementare, este important ca produsele de investiții de retail (produse de asigurări cu componentă investițională, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții) să facă obiectul aceluiași norme de conduită profesională: acestea includ furnizarea de informații adecvate, cerințe de asigurare a caracterului adecvat al consultanței și restricții privind stimulentele, precum și cerințe de gestionare a conflictelor de interese și, în cazul în care este vorba de consilieri independenți, restricții impuse formei de remunerare. Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) și Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) ar trebui să colaboreze pentru a armoniza cât mai mult posibil normele de conduită profesională pentru produsele de investiții de retail care fac obiectul directivei [MiFID II] sau al prezentei directive, prin intermediul unor orientări. Pentru produsele de asigurare cu componentă investițională, normele conținute de prezenta directivă care se aplică tuturor contractelor de asigurare (capitolul VII din prezenta directivă), precum și normele sporite privind produsele de asigurare cu componentă investițională sunt cumulative. În consecință, persoanele care desfășoară activități de intermediere de asigurări în materie de produse de asigurare cu componentă

²⁰ Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare, de abrogare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (reformare); COM(2011) 656 final.

investițională ar trebui să se conformeze atât normelor de conduită aplicabile tuturor contractelor de asigurare, cât și normelor sporite aplicabile produselor de asigurare cu componentă investițională.

- (43) Pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentei directive de către întreprinderile de asigurare și persoanele care exercită activități de intermediere de asigurări și pentru a garanta faptul că acestea sunt supuse unui tratament similar pe întreg teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să fie obligate să prevadă sancțiuni și măsuri administrative care sunt eficace, proporționale și disuasive. În scopul promovării convergenței sancțiunilor și măsurilor, Comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare²¹ conține o reexaminare a competențelor existente și a aplicării lor în practică. Prin urmare, sancțiunile și măsurile administrative prevăzute de statele membre ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale cu privire la destinatari, criteriile care trebuie luate în considerare la aplicarea unei sancțiuni sau măsuri, publicare, competențele principale de sancționare și nivelurile sancțiunilor administrative pecuniare.
- (44) În speță, autoritățile competente ar trebui să fie abilitate să impună sancțiuni pecuniare suficient de ridicate pentru a contracara avantajele care pot fi preconizate și care să fie disuasive chiar și pentru instituțiile mari și pentru managerii acestora.
- (45) Pentru a se asigura o aplicare consecventă a sancțiunilor în toate statele membre, în momentul stabilirii sancțiunilor sau a măsurilor administrative și a tipului și nivelului sancțiunilor administrative pecuniare, statele membre ar trebui să fie obligate să se asigure că autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante.
- (46) Pentru a întări efectul disuasiv asupra publicului larg și pentru a informa cu privire la încălcările normelor care ar putea fi în detrimentul protecției consumatorului, sancțiunile și măsurile impuse ar trebui să fie publicate, cu excepția anumitor circumstanțe bine definite. Pentru a garanta respectarea principiului proporționalității, sancțiunile și măsurile impuse ar trebui să fie publicate sub formă anonimă în situațiile în care publicarea lor ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.
- (47) Pentru a detecta posibilele încălcări ale normelor, autoritățile competente ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să instituie mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor potențiale sau reale.
- (48) Prezenta directivă ar trebui să facă trimitere atât la sancțiuni, cât și la măsuri administrative, indiferent de clasificarea acestora în categoria sancțiunilor sau a măsurilor în temeiul dreptului intern.
- (49) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute de legislația statelor membre în materie de infracțiuni penale.
- (50) În vederea realizării obiectivelor stabilite în prezenta directivă, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din tratat în ceea ce privește detalierea noțiunilor următoare: nivelul adecvat de cunoștințe și competențe al intermediarului, gestionarea conflictelor de interese, obligațiile de conduită profesională în ceea ce privește pachetele de produse de investiții de retail

²¹ COM(2010) 716.

sub formă de asigurări, procedurile și formele de prezentare a informațiilor referitoare la sancțiuni. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate în etapa pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. În contextul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (51) Standardele tehnice în domeniul serviciilor financiare ar trebui să asigure o armonizare consecventă și o protecție corespunzătoare a consumatorilor din întreaga Uniune. Este eficient și oportun să se încredințeze AEAPo, ca organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care nu implică alegeri strategice și de a înainta aceste proiecte Comisiei.
- (52) Prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale)²², Comisia ar trebui să adopte actele delegate prevăzute la articolele [8] privind noțiunile de cunoștințe și abilități adecvate ale intermediarului, la articolele [17 și 23] în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese și la articolele [24 și 25] în ceea ce privește obligațiile de conduită profesională pentru pachetele de produse de investiții de retail sub formă de asigurări, precum și standardele tehnice de punere în aplicare prevăzute la articolul [30] cu privire la procedurile și formele de prezentare a informațiilor referitoare la sancțiuni. Proiectele pentru aceste acte delegate și standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să fie elaborate de AEAPo.
- (53) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date²³, sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre, și Regulamentul (UE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date²⁴ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către AEAPo în temeiul prezentei directive, sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (54) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, consacrate în tratat.
- (55) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește

²² JO L 331, 15.12.2010, p.48.

²³ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

²⁴ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

prezenta directivă, organul legislativ consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

- (56) În termen de cinci ani de la data intrării în vigoare, ar trebui realizată o revizuire a prezentei directive, pentru a ține seama de evoluțiile pieței, precum și de evoluțiile din alte domenii ale dreptului Uniunii sau de experiențele statelor membre în aplicarea dreptului Uniunii, în special cu privire la produsele reglementate de Directiva 2003/41/CE.

↓ 2002/92/CE considerentul 24
(adaptat)

- (57) Directiva ~~77/92/CEE~~ ☒ 2002/92/CE ☒ ar trebui, în consecință, abrogată, ☒ . ☒

↓ nou

- (58) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă o modificare de substanță a Directivei 2002/92/CE. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân nemodificate decurge din Directiva 2002/92/CE.

- (59) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere în legislația națională a Directivei 2002/92/CE,

↓ 2002/92/CE

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1 *Domeniu de aplicare*

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

1. Prezenta directivă stabilește norme privind accesul la activitățile de intermediere de asigurări și de reasigurări, ⇒ inclusiv gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și compensarea daunelor ⇐ și exercitarea acestora ☒ activități ☒ de către

persoane fizice și juridice stabilite sau care doresc să se stabilească într-un stat membru.

↓ 2002/92/CE

2. Prezenta directivă nu se aplică persoanelor care oferă servicii de intermediere pentru contracte de asigurare în cazul în care următoarele condiții sunt îndeplinite în totalitate:
- (a) contractul de asigurare impune numai cunoașterea acoperirii oferite de asigurare;
 - (b) contractul de asigurare nu este un contract de asigurare de viață;
 - (c) contractul de asigurare nu acoperă niciun risc de răspundere civilă;
 - (d) principala activitate profesională a persoanei nu este intermedierea de asigurări;

↓ 2002/92/CE (adaptat)

- (e) asigurarea este complementară ~~produsului sau serviciului~~ ☒ bunurilor ☒ oferite de orice prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru ~~(i)~~ riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunurilor furnizate de prestatorul respectiv, ~~sau~~ ☒ ; ☒

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

- ~~(ii) avariarea sau pierderea bagajelor sau alte riscuri legate de o călătorie a cărei rezervare s-a făcut la prestatorul respectiv, chiar dacă asigurarea este o asigurare de viață sau o asigurare a riscului de răspundere civilă, cu condiția ca acoperirea să fie auxiliară asigurării principale pentru riscurile asociate călătoriei;~~
- (f) valoarea primei anuale ⇒ pentru contractul de asigurare, calculată pro-rata pentru a obține o valoare anuală ⇐ nu depășește ~~500~~ ☒ 600 ☒ EUR, ~~iar durata totală a contractului de asigurare, inclusiv toate reînnoirile, nu este mai mare de cinci ani.~~

↓ 2002/92/CE (adaptat)

3. Prezenta directivă nu se aplică serviciilor de intermediere de asigurări și de reasigurări furnizate pentru riscuri și angajamente situate în afara ~~Comunității~~ ☒ Uniunii ☒.

↓ 2002/92/CE ⇒ nou

Prezenta directivă nu afectează legislația unui stat membru referitoare la activitatea de intermediere de asigurări ⇒ și de reasigurări ⇐ desfășurată de ⇒ întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau de ⇐ intermediari de asigurări și de reasigurări stabiliți într-o țară terță și care lucrează pe teritoriul acesteia în baza principiului libertății de a presta servicii, cu condiția garantării unui tratament egal pentru toate persoanele care desfășoară sau care sunt autorizate să desfășoare activități de intermediere de asigurări ⇒ și de reasigurări ⇐ pe piața respectivă.

Prezenta directivă nu reglementează activitățile de intermediere de asigurări ⇒ sau de reasigurări ⇐ desfășurate în țări terțe sau activitățile întreprinderilor de asigurare sau reasigurare din cadrul Comunității, astfel cum sunt acestea definite în prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la accesul la activitatea de asigurare directă, alta decât asigurarea de viață, și exercitarea acestei activități și în prima Directivă 79/267/CEE a Consiliului din 5 martie 1979 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la accesul la activitatea de asigurări directe de viață și exercitarea acesteia, realizate prin intermediul intermediarilor de asigurări în țări terțe.

↓ nou

Statele membre informează Comisia cu privire la orice dificultăți de ordin general cu care se confruntă intermediarii de asigurări la stabilirea sau în desfășurarea activităților de intermediere de asigurări în orice țară terță.

↓ 2002/92/CE ⇒ nou

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere care a primit o autorizație oficială în conformitate cu articolul 6 din Directiva 73/239/CEE sau articolul 6 din Directiva 79/267/CEE;
2. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere, ~~alta decât o întreprindere de asigurare sau o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, a cărei principală activitate constă în acceptarea riscurilor cedate de o întreprindere de asigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de alte întreprinderi de reasigurare~~ ⇒ care a primit o autorizație oficială în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2005/68/CE ⇐;

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

3. „intermediere de asigurări” înseamnă orice activitate care constă ~~din prezentarea~~ ⇒ în consultanță ⇐ sau propunerea unor contracte de asigurare sau ~~din desfășurarea~~ altor acțiuni pregătitoare în vederea finalizării unor astfel de contracte, ~~sau din în~~ încheierea unor astfel de contracte sau ~~de în contribuție~~ ⇒ asistență ⇐ la gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de daune ⇒ , precum și activitatea de gestionare, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și activitatea de compensare a daunelor ⇐. ~~Aceste activități nu sunt considerate intermediere de asigurări în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de asigurare sau de un angajat al unei întreprinderi de asigurare care acționează sub răspunderea unei întreprinderi de asigurare.~~ ⇒ Aceste activități sunt considerate, de asemenea, intermediere de asigurări, în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de asigurare fără intervenția unui intermediar de asigurări. ⇐

↓ nou

Niciuna dintre următoarele activități nu este considerată intermediere de asigurări în sensul prezentei directive:

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

- (a) ~~Nu se consideră a fi intermediere de asigurări~~ furnizarea ocazională de informații ⇒ unui client ⇐ în contextul unei activități profesionale, ⇒ dacă furnizorul nu trece ulterior la ⇐ ~~cu condiția ca scopul activității respective să nu fie~~ acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau derulării unui contract de asigurare, ~~gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune ale unei întreprinderi de asigurare, precum și compensarea daunelor și evaluarea de către un expert a solicitărilor de daune;~~

↓ nou

- (b) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de asigurări sau unor întreprinderi de asigurare, nici simpla furnizare de informații despre produse de asigurare, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare unor potențiali titulari de polițe de asigurare.

4. „produs de asigurare cu componentă investițională” înseamnă un contract de asigurare care ar putea să fie clasificat, de asemenea, drept „produs de investiție” astfel cum este definit la articolul 2 litera (a) din [Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții (Regulamentul PRIIPs)];

↓ 2002/92/CE

⇒ nou

5. „intermediar de asigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ⇒ , alta decât o întreprindere de asigurare, ⇐ ce inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de intermediere de asigurări;
-

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

64. „intermediere de reasigurări” înseamnă orice activitate care constă ~~din prezentarea~~ ⇒ în consultanță ⇐ sau propunerea unor contracte de reasigurare sau ~~din~~ desfășurarea altor acțiuni pregătitoare în vederea finalizării unor astfel de contracte, ~~sau din în~~ încheierea unor astfel de contracte sau ~~de în contribuție~~ ⊗ asistență ⊗ la gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în caz de solicitare de daune ⇒ , precum și activitatea de gestionare, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și activitatea de compensare a daunelor. ⇐ ~~Aceste activități nu sunt considerate intermediere de reasigurări în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de reasigurare sau de un angajat al unei întreprinderi de reasigurare care acționează sub răspunderea unei întreprinderi de reasigurare.~~ ⇒ Aceste activități sunt considerate intermediere de reasigurări, de asemenea, în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de reasigurare fără intervenția unui intermediar de asigurări. ⇐
-

↓ nou

Niciuna dintre următoarele activități nu este considerată intermediere de reasigurări în sensul prezentei directive:

↓ 2002/92/CE

- (a) ~~Nu se consideră intermediere de reasigurări~~ furnizarea ocazională de informații în contextul unei alte activități profesionale, cu condiția ca scopul activității respective să nu fie acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau derulării unui contract de reasigurare, ~~gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune ale unei întreprinderi de reasigurare, precum și compensarea daunelor și evaluarea de către un expert a solicitărilor de daune;~~
-

↓ nou

- (b) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de reasigurări sau unor întreprinderi de reasigurare, nici simpla furnizare de informații despre produse de reasigurare, un intermediar de reasigurări sau o întreprindere de reasigurare unor potențiali titulari de polițe.

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

~~76.~~ „intermediar de reasigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ⇒ , alta decât o întreprindere de reasigurare, ⇐ ce inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de intermediere de reasigurări;

~~87.~~ „intermediar de asigurări legat” înseamnă orice persoană care desfășoară activități de intermediere de asigurări pentru una sau mai multe întreprinderi de asigurare ⇒ sau intermediari de asigurări ⇐ și în numele acestora/ acestora în cazul în care produsele de asigurare nu se află în concurență, dar care nu colectează prime sau sume destinate clienților; această persoană acționează sub răspunderea totală a acelor întreprinderi de asigurare pentru produsele care le privesc pe fiecare în parte. ⇒ sau intermediari de asigurări, cu condiția ca intermediarii de asigurări sub răspunderea cărora acționează persoana respectivă să nu acționeze ei înșiși sub răspunderea unei alte întreprinderi de asigurare sau a unui alt intermediar de asigurări ⇐;

~~Orice persoană care desfășoară activități de intermediere de asigurări pe lângă activitatea sa profesională principală este de asemenea considerată un intermediar de asigurări legat care acționează sub răspunderea uneia sau mai multor întreprinderi de asigurare pentru produsele care le privesc pe fiecare în parte, în cazul în care asigurarea este complementară bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul acelei activități profesionale principale și în cazul în care persoana nu colectează prime sau sume destinate clienților;~~

↓ nou

9. „consultanță” înseamnă furnizarea unei recomandări pentru un client, fie la cererea sa, fie la inițiativa întreprinderii de asigurare sau a intermediarului de asigurări;

↓ nou

10. „comision contingent” înseamnă o remunerație sub formă de comision în cazul căreia suma de plată se bazează pe atingerea țintelor convenite în materie de contracte aduse de intermediar respectivului asigurator;

↓ 2002/92/CE

~~118.~~ „riscuri mari” sunt riscurile definite la articolul 5 litera (d) din Directiva 73/239/CEE;

~~129.~~ „stat membru de origine” înseamnă:

- (a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică, statul membru în care acesta are domiciliul și în care își desfășoară activitatea;

- (b) statul membru în care se află sediul său social în cazul în care intermediarul este o persoană juridică, sau statul membru în care se află sediul său central, în cazul în care în conformitate cu dreptul său intern acesta nu are sediu social;

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

~~1340.~~ „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări are ~~o sucursală~~ ☒ o reprezentanță permanentă sau este stabilit permanent ☒ sau în care prestează servicii ⇒ și care nu este statul său de origine ⇐;

~~1412.~~ „suport durabil” înseamnă ~~orice instrument cu ajutorul căruia clientul poate stoca informațiile care îi sunt adresate personal, astfel încât acestea să poată fi consultate ulterior pe durata unei perioade adaptate scopului acestor informații și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate.~~ ⇒ suportul durabil definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE; ⇐ ~~în special, noțiunea de suport durabil include dischetele, CD-ROM-urile, DVD-urile și unitatea de hard disk a calculatoarelor personale pe care se salvează poșta electronică, dar exclude siturile de Internet, cu excepția cazului în care astfel de situri îndeplinesc criteriile specificate la primul paragraf.~~

↓ nou

(15) „practici de vânzare încrucișată” înseamnă oferirea unui serviciu sau produs de asigurare împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet sau ca o condiție de obținere a unui alt contract sau pachet;

(16) „legături strânse” înseamnă o situație de genul celei menționate la articolul 4 alineatul (31) din Directiva [MiFID II];

(17) „loc principal de desfășurare a activității” înseamnă locul de unde este gestionată activitatea principală;

(18) „remunerație” înseamnă orice comision, onorariu, taxă sau alt tip de plată, inclusiv beneficiile economice de orice natură, oferite sau date în legătură cu activitățile de intermediere de asigurări.

(19) „practică de legare” înseamnă oferirea unuia sau mai multor servicii auxiliare împreună cu un serviciu sau produs de asigurare în cadrul unui pachet, atunci când produsul sau serviciul de asigurare nu este pus la dispoziția clientului separat.

(20) „practică de grupare” înseamnă oferirea unuia sau mai multor servicii auxiliare împreună cu un serviciu sau produs de asigurare în cadrul unui pachet, atunci când produsul sau serviciul de asigurare este pus la dispoziția clientului și separat, însă nu neapărat cu aceleași clauze sau în aceleași condiții ca cele oferite la pachet, alături de serviciile auxiliare.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE ÎNREGISTRARE

Articolul 3 *Înregistrare*

1. ⇒ Cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 4 ⇐ ~~Intermediarii de asigurări și de reasigurări sunt înregistrați la autoritatea competentă, așa cum este aceasta definită la articolul 7 alineatul (2), din statul membru de origine.~~ ⇒ Întreprinderile de asigurare înregistrate în statele membre în temeiul Directivei 73/239/CEE, al Directivei 2002/83/CE și al Directivei 2005/68/CE și angajații acestora nu au obligația de a se înregistra din nou în temeiul prezentei directive. ⇐

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot prevedea posibilitatea ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare, precum și alte organisme, să ~~elaboreze~~ ☒ coopereze ☒ cu autoritățile competente pentru înregistrarea intermediarilor de asigurări și de reasigurări și pentru aplicarea cerințelor din articolul ~~4~~ 8 acestor intermediari. În special, în cazul intermediarilor de asigurări legați între ei, aceștia pot fi înregistrați de către o întreprindere de asigurare, ~~sau~~ de către o asociație de întreprinderi de asigurare ⇒ sau de către un intermediar de asigurări sau de reasigurări ⇐ sub controlul unei autorități competente.

Statele membre pot să prevadă că, în cazul în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări acționează sub răspunderea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare înregistrate ori a unui alt intermediar de asigurări sau de reasigurări înregistrat, acest din urmă intermediar sau întreprinderea este responsabilă pentru asigurarea respectării de către acesta a condițiilor de înregistrare prevăzute în prezenta directivă. În acest caz, persoana sau entitatea care acceptă responsabilitatea, după ce a fost informată de către statele membre cu privire la aspectele prevăzute la prezentul articol alineatul (7) literele (a) și (b), va trebui să fie satisfăcută în ceea ce privește aspectele prevăzute la prezentul articol alineatul (7) litera (c). Statele membre pot dispune, de asemenea, ca persoana sau entitatea care își asumă responsabilitatea pentru intermediar să fie obligată să înregistreze acel intermediar.

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul și al doilea paragraf tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere ⇒ de asigurare sau de reasigurare ⇐ ⇒ ori pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări înregistrat ⇐ și care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

~~În ceea ce privește persoanele juridice, Statele membre înregistrează~~ ☒ asigură înregistrarea ☒ ~~aceste~~ persoanelor ☒ juridice ☒ și specifică de asemenea în registru numele persoanelor fizice din conducere care răspund de activitatea de intermediere.

2. Statele membre pot institui mai multe registre pentru intermediarii de asigurări și de reasigurări, cu condiția să definească criteriile potrivit cărora se face înregistrarea intermediarilor.

↓ nou

Statele membre stabilesc un sistem de înregistrare online constând într-un singur formular de înregistrare disponibil pe un site web, care să fie ușor accesibil pentru intermediarii și întreprinderile de asigurări și care să poată fi completat direct online.

↓ 2002/92/CE

3. Statele membre veghează la crearea unui punct unic de informare, care să permită un acces ușor și rapid la informațiile provenind de la aceste diverse registre care sunt create electronic și care sunt actualizate în permanență. Punctul de informare oferă de asemenea elementele de identificare ale autorităților competente din fiecare stat membru, prevăzute la alineatul (1) primul paragraf. Registrul indică în plus țara sau țările în care intermediarul își desfășoară activitatea în conformitate cu reglementările privind libertatea de stabilire sau libertatea de a presta servicii.

↓ nou

4. AEAPO elaborează, publică pe site-ul său și actualizează permanent un registru electronic unic care conține intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați care și-au notificat intenția de a desfășura activități transfrontaliere, în conformitate cu capitolul IV. Statele membre trebuie să furnizeze AEAPO informațiile relevante cu promptitudine pentru a-i permite să facă acest lucru. Acest registru trebuie să

conțină un link către autoritatea competentă relevantă din fiecare stat membru. Registrul trebuie să conțină linkuri către site-urile web ale fiecărei autorități competente din statele membre și să poată fi accesat de pe aceste site-uri.

↓ 2002/92/CE

~~(3)~~ Statele membre veghează ca înregistrarea intermediarilor de asigurări – inclusiv a intermediarilor legați – și a intermediarilor de reasigurări să se facă sub rezerva îndeplinirii cerințelor profesionale prevăzute la articolul ~~4~~ 8.

Statele membre veghează de asemenea ca intermediarii de asigurări – inclusiv intermediarii legați – și intermediarii de reasigurări care încetează să mai îndeplinească aceste cerințe să fie radiati din registru. Validitatea înregistrării este revizuită periodic de autoritatea competentă. În cazul în care este necesar, statul membru de origine informează statul membru gazdă, ~~prin toate mijloacele corespunzătoare,~~ în legătură cu o astfel de radiere.

↓ nou

5. Statele membre se asigură că autoritățile competente nu înregistrează un intermediar de asigurări sau de reasigurări decât dacă acesta întrunește cerințele prevăzute la articolul 8.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

~~(4)~~ Autoritățile competente pot elibera intermediarilor de asigurări și de reasigurări un document care să permită oricărei părți interesate să verifice, prin consultarea ~~⇒ oricărui~~ dintre ~~⇒ registrele~~ ~~leului (registrele)~~ prevăzute ~~(e)~~ la alineatul (2), ~~în cazul în care~~ ~~⇒ dacă~~ ~~⇒~~ aceștia sunt înregistrați legal.

Documentul trebuie să conțină cel puțin informațiile specificate la articolul ~~12~~ ~~alineatul (1)~~ 16 literele (a) și (b) și, în cazul unei persoane juridice, numele persoanei (persoanelor) fizice prevăzute în al patrulea paragraf din alineatul (1) din prezentul articol.

Statul membru cere ca documentul să fie returnat autorității competente care l-a eliberat în momentul în care intermediarul de asigurări sau de reasigurări respectiv încetează să mai fie înregistrat.

~~5. Intermediarii de asigurări și reasigurări înregistrați sunt autorizați să inițieze și să desfășoare activitatea de intermediere de asigurări și reasigurări în cadrul Comunității în baza libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii.~~

6. Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru ca cererile de includere în registru ale intermediarilor să fie tratate în termen de șase luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul să fie informat în cel mai scurt timp în privința deciziei.

Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de măsuri adecvate care să le permită să monitorizeze dacă intermediarii de asigurări și de reasigurări continuă să îndeplinească în orice moment cerințele de înregistrare conform prezentei directive.

7. Statele membre se asigură că autoritățile lor competente solicită următoarele informații de la intermediarii de asigurări și de reasigurări, drept condiție de înregistrare:

- (a) să furnizeze autorităților competente informații privind identitatea acționarilor sau a membrilor, indiferent dacă sunt persoane fizice sau juridice, care dețin o participație de peste 10 % și valoarea respectivelor participații;
- (b) să furnizeze autorităților competente informații privind identitatea persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări sau de reasigurări;
- (c) să demonstreze în mod satisfăcător că participațiile sau legăturile strânse nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente.

8. Statele membre se asigură că autoritățile competente refuză înregistrarea în cazul în care exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere este împiedicată de acte cu putere de lege sau acte administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări sau de reasigurări are legături strânse ori de anumite dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ÎNREGISTRARE SIMPLIFICATĂ – DECLARAREA ACTIVITĂȚILOR

Articolul 4

Procedura de declarare pentru furnizarea de activități auxiliare de intermediere de asigurări; gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și serviciile de evaluare a daunelor

1. Cerințele de înregistrare prevăzute la articolul 3 nu se aplică unui intermediar de asigurări care desfășoară activități de intermediere de asigurări doar auxiliar, cu condiția ca activitățile sale să îndeplinească integral următoarele condiții:

- (a) activitatea profesională principală a intermediarului de asigurări nu este intermedierea de asigurări;
 - (b) intermediarul de asigurări intermediază numai anumite produse de asigurare care sunt complementare unui produs sau unui serviciu și pe care le identifică în mod explicit în declarație;
 - (c) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscurile de responsabilitate civilă, cu excepția cazului în care această acoperire este secundară acoperirii principale.
2. Cerințele de înregistrare de la articolul 3 nu se aplică intermediarilor de asigurări a căror unică activitate este gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune sau serviciile de evaluare a daunelor.
 3. Orice intermediar de asigurări care face obiectul dispozițiilor de la prezentul articol alineatele (1) și (2) depune la autoritatea competentă din statul membru de origine o declarație prin care informează autoritatea competentă în legătură cu identitatea, adresa și activitățile sale profesionale.
 4. Intermediarii care fac obiectul dispozițiilor de la prezentul articol alineatele (1) și (2) fac obiectul dispozițiilor din capitolele I, III, IV, V, VIII, IX și de la articolele 15 și 16 din prezenta directivă.

CAPITOLUL IV

LIBERTATEA DE A PRESTA SERVICII ȘI LIBERTATEA DE STABILIRE

↓ 2002/92/CE (adaptat)
 ⇒ nou

Articolul ~~65~~

~~Notificarea stabilirii și prestării serviciilor în alte state membre~~

~~☒ Exercițarea libertății de a presta servicii ☒~~

1. Orice intermediar de asigurări sau reasigurări care intenționează să exercite pentru prima dată o activitate ⇒ pe teritoriul unui alt stat membru ⇐ ~~într-unul sau mai multe state membre~~, în baza libertății de a presta servicii ~~sau a libertății de stabilire~~, ~~informează~~ ⇒ comunică următoarele informații ⇐ ~~autoritățile~~ ☒ autorității ☒ competente din statul ☒ său ☒ membru de origine.

~~Într-un interval de o lună de la o astfel de notificare, autoritățile competente respective informează autoritățile competente din orice stat membru gazdă care dorească acest lucru în legătură cu intenția intermediarului de asigurări sau reasigurări și îl informează conconcomitent și pe intermediarul în cauză.~~

~~Intermediarul de asigurări sau reasigurări își poate începe activitatea la o lună de la data la care a fost informat de autoritățile competente din statul membru de origine cu privire la notificarea prevăzută în al doilea paragraf. Cu toate acestea, intermediarul își poate începe activitatea imediat în cazul în care statul membru gazdă nu dorește să fie informat în legătură cu acest lucru.~~

~~(2) Statele membre transmit Comisiei dorința lor de a fi informate în conformitate cu alineatul (1). La rândul său, Comisia notifică acest lucru tuturor statelor membre.~~

~~(3) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot adopta măsurile necesare pentru a asigura publicarea corespunzătoare a condițiilor în care activitățile respective trebuie exercitate pe teritoriul lor, în interesul general.~~

↓ nou

- (a) numele, adresa și numărul de înregistrare al intermediarului;
 - (b) statul sau statele membre în care intermediarul intenționează să își desfășoare activitatea;
 - (c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;
 - (d) categoriile relevante de asigurare, dacă este cazul;
 - (e) acte doveditoare ale cunoștințelor și abilităților profesionale.
2. În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine le transmite autorității competente din statul membru gazdă, care trebuie să confirme primirea lor fără întârziere. Statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări sau reasigurări că informațiile au fost primite de către statul membru gazdă și că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare își poate începe activitatea în statul membru gazdă.
- La primirea informațiilor menționate la alineatul (1), statul membru gazdă acceptă experiența anterioară în activitatea de intermediere de asigurări sau de reasigurări, demonstrată pe baza documentelor de înregistrare sau declarație în statul membru de origine, drept dovadă a cunoștințelor și abilităților solicitate.
3. Dovada înregistrării sau a declarației prealabile se face pe baza documentelor de înregistrare eliberate sau a declarației primite de către autoritatea sau organismul competent din statul membru de origine al solicitantului, pe care acesta din urmă trebuie să le prezinte statului membru gazdă, în sprijinul cererii depuse.
4. În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări sau de reasigurări anunță în scris autoritatea competentă din statul membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective. Autoritatea competentă din statul membru gazdă va fi, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către

autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Articolul 6

Exercitarea libertății de stabilire

1. Statele membre solicită ca orice intermediar de asigurări sau de reasigurări care intenționează să își exercite libertatea de stabilire pentru a înființa o sucursală pe teritoriul unui alt stat membru să informeze în prealabil autoritatea competentă din statul său membru de origine și să îi comunice acesteia informațiile următoare:
 - (a) numele, adresa și numărul de înregistrare (dacă este cazul) al intermediarului;
 - (b) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să înființeze o sucursală sau o reprezentanță permanentă;
 - (c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;
 - (d) categoriile relevante de asigurare, dacă este cazul;
 - (e) un program de activitate care să specifice activitățile de intermediere de asigurări sau de reasigurări care urmează a fi desfășurate și structura organizațională a unității, indicând, de asemenea, identitatea agenților, în cazul în care intermediarul are intenția de a-i utiliza;
 - (f) adresa în statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;
 - (g) numele tuturor persoanelor responsabile cu conducerea unității sau a reprezentanței permanente.
2. Cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru de origine are motive să considere că structura organizațională sau situația financiară a intermediarului de asigurări sau de reasigurări este necorespunzătoare, ținând seama de activitățile de intermediere avute în vedere, aceasta transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile menționate la alineatul (1) în termen de o lună de la primirea lor, iar cea din urmă trebuie să confirme primirea informațiilor fără întârziere. Statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări sau reasigurări că informațiile au fost primite de către statul membru gazdă și că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare își poate începe activitatea în statul membru gazdă.
3. În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine refuză să comunice informațiile autorității competente din statul membru gazdă, aceasta își motivează refuzul față de intermediarul de asigurări sau de reasigurări în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1).
4. În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări sau de reasigurări anunță în scris autoritatea competentă din statul membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de

implementarea modificării respective. Autoritatea competentă din statul membru gazdă va fi, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Articolul 7

Împărțirea competențelor între statul membru de origine și statul membru gazdă

1. În cazul în care locul principal de desfășurare a activității unui intermediar de asigurări este situat în alt stat membru, atunci autoritatea competentă din acel stat membru poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la obligațiile prevăzute în capitolele VI, VII și VIII din prezenta directivă. În eventualitatea unui astfel de acord, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică intermediarul de asigurări și AEAPO fără întârziere.
2. Autoritatea competentă din statul membru gazdă își asumă responsabilitatea de a garanta că serviciile furnizate de sucursală pe teritoriul său respectă obligațiile prevăzute în capitolele VI și VII și în măsurile adoptate în temeiul lor.

Autoritatea competentă din statul membru gazdă are dreptul de a examina modalitățile de stabilire a sucursalei și de a solicita acele modificări care sunt strict necesare pentru a-i permite autorității competente să impună respectarea obligațiilor prevăzute în capitolul VI și în capitolul VII și a măsurilor adoptate în temeiul lor în ceea ce privește serviciile sau activitățile oferite de sucursala stabilită pe teritoriul său.

3. În cazul în care statul membru gazdă are motive să concluzioneze că un intermediar de asigurări sau de reasigurări care acționează pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii sau prin intermediul unei sucursale a încălcat o obligație prevăzută în prezenta directivă, acesta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine, care ia măsurile adecvate. În cazurile în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine, un intermediar de asigurări sau de reasigurări continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază evident interesele consumatorilor din statul membru gazdă sau buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, intermediarul de asigurări sau de reasigurări trebuie să fie supus următoarelor măsuri:
 - (a) autoritatea competentă din statul membru gazdă, după informarea autorității competente din statul membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja consumatorii și buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, inclusiv interzicând intermediarului de asigurări sau de reasigurări în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul său; autoritatea competentă din statul membru gazdă informează Comisia cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp;
 - (b) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate sesiza AEAPO și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010; în acest caz, AEAPO poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între

autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine.

4. Dacă autoritățile competente din statul membru gazdă constată că un intermediar de asigurări sau de reasigurări care are o reprezentanță pe teritoriul său încalcă actele cu putere de lege și normele administrative adoptate de acel stat membru în temeiul dispozițiilor din prezenta directivă și care conferă competențe autorităților competente din statul membru gazdă, autoritățile respective solicită intermediarului de asigurări sau de reasigurări să pună capăt acestei situații.

În cazurile în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru gazdă, un intermediar de asigurări sau de reasigurări continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază evident interesele consumatorilor din statul membru gazdă sau buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, intermediarul de asigurări sau de reasigurări trebuie să fie supus următoarelor măsuri:

- (a) autoritatea competentă din statul membru gazdă, după informarea autorității competente din statul membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja consumatorii și buna funcționare a piețelor, inclusiv interzicând intermediarului de asigurări sau de reasigurări în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul său; autoritatea competentă din statul membru gazdă informează Comisia cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp;
- (b) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate sesiza AEAPO și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010; în acest caz, AEAPO poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine.

CAPITOLUL V

ALTE CERINȚE ORGANIZATORICE

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

Articolul ~~48~~
Cerințe profesionale și ⇒ organizatorice ⇐

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

1. Intermediarii de asigurări și de reasigurări ⇒ , inclusiv cei care desfășoară astfel de activități numai auxiliar, persoanele care desfășoară activități de gestionare, cu titlu

profesional, a solicitărilor de daune, de compensare a daunelor sau de evaluare a daunelor de către un expert, precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări ⇨ trebuie să aibă cunoștințele și abilitățile ~~aptitudinile~~ corespunzătoare, astfel cum sunt acestea stabilite de statul membru de origine al intermediarului ⇨ sau al întreprinderii, pentru a-și îndeplini sarcinile și îndatoririle în mod adecvat, demonstrând experiență profesională pertinentă și adecvată complexității produselor pe care le intermediază ⇨ .

⇩ nou

Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și de reasigurări, precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări își actualizează cunoștințele și abilitățile prin activități de dezvoltare profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇨ nou

Statele membre ~~de origine~~ pot adapta condițiile cerute în materie de cunoștințe și ~~aptitudini~~ abilități în funcție de activitatea ⇨ specifică ⇨ de intermediere de asigurări sau de reasigurări și de produsele ~~distribuite~~ ⊗ intermediare ⊗, în special în cazul în care activitatea profesională principală a intermediarului este alta decât intermedierea de asigurări. În astfel de situații, intermediarul respectiv poate desfășura o activitate de intermediere de asigurări numai în cazul în care un intermediar de asigurări care îndeplinește condițiile din acest articol sau o întreprindere de asigurare își asumă întreaga responsabilitate pentru acțiunile ~~sale~~ ⊗ intermediarului ⊗ .

Statele membre pot prevedea că, ~~pentru~~ ⊗ în ⊗ cazurile menționate în al doilea paragraf din articolul 3 alineatul (1), întreprinderea de asigurări ⇨ sau intermediarul ⇨ verifică dacă cunoștințele și abilitățile ~~aptitudinile~~ intermediarilor sunt în conformitate cu obligațiile prevăzute în primul paragraf din acest alineat și, dacă este necesar, oferă acestor intermediari formarea necesară, care să corespundă cerințelor legate de produsele pe care aceștia le vând.

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere ⇨ de asigurare ⇨ ⇨ sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări ⇨ și care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări. Statele membre veghează ca o proporție rezonabilă din persoanele aflate în structura de conducere a unor astfel de întreprinderi, care răspund de intermediere în materie de produse de asigurare ⇨ și de reasigurare ⇨, precum și toate celelalte persoane direct implicate în intermedierea de asigurări și de reasigurări, să demonstreze cunoștințele și ~~aptitudinile~~ abilitățile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.

2. Intermediarii de asigurări și de reasigurări ⇨ , precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări ⇨ trebuie să se bucure de o bună reputație. Ca un minim necesar, aceștia trebuie să nu aibă cazier

judiciar sau un alt document național echivalent pentru infracțiuni grave care au adus atingere proprietății sau pentru alte infracțiuni în domeniul financiar și nu trebuie să fi fost declarați anterior în faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu dispozițiile de drept intern.

Statele membre pot permite, în conformitate cu dispozițiile celui de-al doilea paragraf din articolul 3 alineatul (1), ca întreprinderile de asigurare să verifice bunul renume al intermediarilor de asigurări.

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere $\Rightarrow$ de asigurare $\Leftarrow$ $\Rightarrow$ sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări $\Leftarrow$ și care desfășoară activitatea de intermediere de asigurări și de reasigurări. Statele membre veghează ca structurile de conducere ale unor astfel de întreprinderi și orice membru al personalului direct implicat în intermedierea de asigurări și de reasigurări să îndeplinească această cerință.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

$\Rightarrow$ nou

3. Intermediarii de asigurări și de reasigurări vor deține o asigurare de ~~indemnizație~~ $\boxtimes$ răspundere civilă $\boxtimes$ profesională care să acopere întreg teritoriul ~~Comunității~~ $\boxtimes$ Uniunii $\boxtimes$ sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin ~~1 000 000~~ $\boxtimes$ 1 120 000 $\boxtimes$ EUR pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de ~~1 500 000~~ $\boxtimes$ 1 680 000 $\boxtimes$ EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

$\Rightarrow$ nou

- 4 Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a proteja clienții în cazul incapacității intermediarului de asigurări de a transfera prima întreprinderii de asigurare sau de a transfera suma aferentă despăgubirii sau de a returna prima asiguratului.

Astfel de măsuri îmbracă una sau mai multe din următoarele forme:

- (a) dispoziții legale sau contractuale în conformitate cu care banii pe care clientul i-a plătit intermediarului sunt considerați a fi fost transferați întreprinderii, în vreme ce banii pe care întreprinderea de asigurări i-a plătit intermediarului nu sunt considerați a fi fost transferați clientului decât în momentul primirii lor efective de către acesta din urmă;

- (b) cerința ca intermediarii de asigurări să aibă o capacitate financiară care în permanență să fie la nivelul de 4 % din suma primelor anuale încasate, cu condiția ca această sumă să fie de minimum ~~15 000~~ ☒ 16 800 ☒ EUR;
- (c) cerința ca banii clienților să fie transferați prin conturi client strict separate și ca aceste conturi să nu fie utilizate pentru a face plăți către alți creditori în caz de faliment;
- (d) cerința constituirii unui fond de garanție.
5. Exercițarea activităților de intermediere de asigurări și de reasigurări impune ca cerințele profesionale prevăzute în prezentul articol să fie îndeplinite în permanență.
6. Statele membre pot adopta cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezentul articol sau ~~să prevadă~~ pot prevedea cerințe suplimentare pentru intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați pe teritoriul lor.
7. ~~⇒ AEAPO revizuieste periodic ⇐ Sumele prevăzute la alineatele (3) și (4) sunt revizuite periodic~~ pentru a ține seama de evoluția indicelui european al prețurilor de consum publicat de Eurostat. Prima revizuire are loc la cinci ani după intrarea în vigoare a prezentei directive, iar revizuirile ulterioare au loc din cinci în cinci ani.

~~Sumele se ajustează automat, prin adăugarea la suma de bază în euro a procentajului de creștere a indicelui menționat în intervalul de timp cuprins între intrarea în vigoare a prezentei directive și data primei revizuiți sau între data ultimei revizuiți și data noii revizuiți, cu rotunjirea în sus a acestei sume.~~

AEAPO elaborează proiecte de standarde de reglementare care adaptează valoarea de bază în euro menționată la alineatele (3) și (4) în funcție de procentul de variație al indicelui respectiv pentru perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a prezentei directive și data primei revizuiți sau între data ultimei revizuiți și data noii revizuiți, rotunjită până la cel mai apropiat număr întreg.

AEAPO înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, iar revizuirile succesive la fiecare cinci ani de la data revizuiți anterioare.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

8. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33. Aceste acte delegate specifică:
- (a) noțiunea de cunoștințe și abilități adecvate ale intermediarului atunci când acesta desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții săi, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) din prezentul articol;

- (b) criteriile adecvate de determinare, în speță, a nivelului calificărilor profesionale, experienței și competențelor necesare pentru desfășurarea activității de intermediere de asigurări;
- (c) măsurile pe care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a-și actualiza cunoștințele și competențele prin dezvoltare profesională continuă pentru a menține un nivel adecvat de performanță.

↓ 2002/92/CE

~~Articolul 5~~

~~Mentținerea drepturilor dobândite~~

~~Statele membre pot prevedea ca persoanele care au exercitat activitatea de intermediere înainte de 1 septembrie 2000, care au fost înregistrate și care au avut nivelul de formare și experiența cerute în prezenta directivă să fie automat înscrise în registrul care urmează să fie creat, de îndată ce condițiile prevăzute la articolul 4 alineatele (3) și (4) sunt îndeplinite.~~

↓ nou

Articolul 9

Publicarea normelor privind interesul general

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura publicarea corespunzătoare de către autoritățile lor competente a dispozițiilor relevante din legislația națională care protejează interesul general, aplicabile în cazul desfășurării activității de intermediere de asigurări și de reasigurări pe teritoriile lor.
2. Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează activitatea intermediarilor de asigurări și vânzarea de produse de asigurare suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă se asigură că povara administrativă care rezultă din respectivele dispoziții este proporțională pentru protecția consumatorilor. Statul membru continuă să monitorizeze dispozițiile respective, pentru a se asigura că acestea rămân proporționale.
3. AEAPO prezintă o fișă informativă standardizată pentru normele privind interesul general care să fie completată de autoritățile competente din fiecare stat membru. Aceasta include linkurile către site-urile web ale autorităților competente unde se publică informațiile referitoare la norme privind interesul general. Aceste informații sunt actualizate de către autoritățile competente naționale în mod regulat și AEAPO pune la dispoziție aceste informații pe site-ul său web în limbile engleză, franceză și germană, cu toate normele naționale privind interesul general clasificate în diferite domenii de drept relevante.

4. Statele membre stabilesc un punct de contact unic responsabil cu furnizarea de informații referitoare la normele privind interesul general în respectivul stat membru. Un astfel de punct de contact ar trebui să fie o autoritate competentă adecvată.
5. AEAPo examinează într-un raport și informează Comisia în legătură cu normele privind interesul general publicate de către statele membre, astfel cum este prevăzut la prezentul articol în contextul bunei funcționări a prezentei directive și a pieței interne până la data de X X 20XX [trei ani de la data intrării în vigoare a directivei].

↓ 2002/92/CE

Articolul ~~7~~10
Autorități competente

1. Statele membre desemnează autoritățile competente împuternicite să asigure punerea în aplicare a prezentei directive. Acestea informează Comisia în acest sens, indicând orice repartizare a respectivelor atribuții.
2. Autoritățile prevăzute la alineatul (1) sunt fie autorități sau organisme publice recunoscute în dreptul intern sau autorități publice abilitate în mod expres în acest sens prin legislația internă. Aceste autorități nu sunt întreprinderi de asigurare sau de reasigurare.
3. Autoritățile competente dețin toate puterile necesare pentru a-și îndeplini funcțiile. În cazul existenței mai multor autorități competente pe teritoriul său, statul membru respectiv veghează ca aceste autorități să colaboreze strâns, astfel încât să își îndeplinească eficient îndatoririle.

↓ nou

~~Articolul 8~~

~~**Sanțiuni**~~

~~1. Statele membre prevăd sancțiuni corespunzătoare pentru situația în care o persoană care desfășoară activitatea de intermediere de asigurări sau reasigurări nu este înregistrată într-un stat membru și nu este menționată la articolul 1 alineatul (2).~~

~~2. Statele membre prevăd sancțiunile corespunzătoare împotriva întreprinderilor de asigurare sau reasigurare care recurg la serviciile de intermediere de asigurări sau reasigurări oferite de persoane care nu sunt înregistrate într-un stat membru și care nu sunt menționate la articolul 1 alineatul (2).~~

~~3. Statele membre prevăd sancțiunile corespunzătoare în cazul în care un intermediar de asigurări sau reasigurări nu respectă dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive.~~

~~4. Prezenta directivă nu afectează prerogativa statelor membre gazdă de a adopta măsurile corespunzătoare pentru a preveni sau sancționa, pe teritoriul lor, actele care contravin actelor cu putere de lege sau normelor administrative adoptate în interesul general. Aceasta include posibilitatea de a împiedica pe intermediarii de asigurări și reasigurări care au comis o astfel de infracțiune să mai desfășoare noi operațiuni pe teritoriile statelor respective.~~

~~5. Orice măsură adoptată, ce presupune sancțiuni sau restricții ale activităților desfășurate de un intermediar de asigurări sau reasigurări, trebuie să fie motivată corespunzător și comunicată intermediarului în cauză. Orice astfel de măsură poate fi atacată într-o instanță de drept din statul membru care a adoptat-o.~~

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

Articolul 911

Schimbul de informații între statele membre

1. Autoritățile competente din diferitele state membre colaborează pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentei directive.
2. Autoritățile competente realizează un schimb de informații cu privire la intermediarii de asigurări și de reasigurări, în cazul în care aceștia au făcut obiectul unei sancțiuni prevăzute la articolul 8 alineatul (3) sau a unei măsuri prevăzute la articolul 8 ~~alineatul (4)~~ ☒ menționate în capitolul VIII ☒, astfel de informații putând să determine radierea intermediarilor respectivi din registru. Autoritățile competente pot, de asemenea, să facă schimb de orice informații relevante la cererea uneia dintre ele.
3. Toate persoanele care trebuie să primească sau să dezvăluie informații în legătură cu prezenta directivă sunt obligate să respecte secretul profesional, după cum prevede articolul 16 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului ~~din 18 iunie 1992 privind~~ ~~coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la~~ ~~asigurările directe, altele decât asigurările de viață, și de modificare a Directivelor~~ ~~73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind asigurarea generală)~~ și articolul 15 din Directiva 92/96/CEE a Consiliului ~~din 10 noiembrie 1992 privind~~ ~~coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la~~ ~~asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE~~ ~~(a treia directivă privind asigurarea de viață)[11].~~

Articolul 1012

Contestații

Statele membre veghează la elaborarea unor proceduri care să permită clienților și altor părți interesate, în special asociații ale consumatorilor, să depună contestații împotriva intermediarilor ☒ și întreprinderilor ☒ de asigurări și de reasigurări. În toate cazurile, astfel de contestații trebuie să primească răspuns.

↓ 2002/92/CE

Articolul ~~11~~13
Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

1. Statele membre ~~încurajează~~ ☒ asigură ☒ elaborarea unor proceduri corespunzătoare, ~~și~~ eficace, ⇒ imparțiale și independente ⇐ de contestație și de atac pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor între intermediarii de asigurări și clienți, ⇒ precum și între întreprinderile de asigurare și clienți ⇐ recurgând la organele existente, după caz. ⇒ Statele membre trebuie să se asigure, de asemenea, că toate întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări participă la procedurile extrajudiciare de soluționare a litigiilor, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) procedura duce la decizii care nu sunt obligatorii;
 - (b) termenul pentru aducerea litigiului în fața unei instanțe încetează a mai curge pe durata procedurii de soluționare alternativă a litigiilor;
 - (c) termenul de prescriere al creanței este suspendat pe durata procedurii;
 - (d) procedura este gratuită sau comportă costuri moderate;
 - (e) mijloacele electronice nu sunt singurele mijloace prin care părțile pot avea acces la procedură; și
 - (f) sunt posibile măsuri interimare în cazuri excepționale în care urgența situației le impune. ⇐
2. Statele membre ~~încurajează~~ ☒ se asigură că ☒ aceste organisme ~~să colaboreze~~ cooperează la soluționarea litigiilor transfrontaliere.

Articolul ~~16~~14
Transpunere
☒ Restricții privind utilizarea intermediarilor ☒

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

Statele membre veghează ca întreprinderile de asigurare ⇒ și de reasigurare ⇐ ⇒ și intermediarii ⇐ să recurgă numai la serviciile de intermediere de asigurări și de reasigurări prestate de intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați și ☒ , ☒ de persoanele

prevăzute la articolul 1 alineatul (2) ⇒ sau de persoanele care au încheiat procedura de declarare menționată la articolul 4 ⇐ .

CAPITOLUL VI ~~III~~

↓ 2002/92/CE (adaptat)

~~INFORMAȚII FURNIZATE DE INTERMEDIARI~~ ✕ CERINȚE PRIVIND INFORMAȚIILE ȘI NORME DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ ✕

↓ nou

Articolul 15

Principiu general

1. Statele membre solicită unui intermediar de asigurări sau unei întreprinderi de asigurare, atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu sau pentru clienți, să acționeze cu onestitate, corectitudine și profesionalism, astfel încât să răspundă cel mai bine intereselor clienților.
2. Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Comunicările publicitare trebuie să fie clar identificabile ca atare.

↓ 2002/92/CE

⇒ nou

Articolul ~~15~~ 16

Informații ⇒ generale ⇐ furnizate de intermediarul de asigurări ⇒ sau de întreprinderea de asigurare ⇐

↓ nou

Statele membre stabilesc norme care să asigure că:

- (a) înaintea încheierii oricărui contract de asigurări, intermediarii de asigurări – inclusiv cei legați – prezintă clienților următoarele informații:

- (i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este un intermediar de asigurări;
- (ii) dacă oferă sau nu orice tip de consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;

↓ 2002/92/CE (adaptat)

- (eiii) procedurile prevăzute la articolul ~~10~~ 12 care permit clienților sau altor părți interesate să depună contestații împotriva intermediarilor de asigurări și de reasigurări și, ~~după caz,~~ ☒ împotriva ☒ procedurilor re extrajudiciare de contestație și de atac prevăzute la articolul ~~11~~ 13;

↓ nou

- (iv) registrul în care a fost înscris și modalitățile prin care se poate verifica că este înscris; și
 - (v) dacă intermediarul reprezintă clientul sau acționează pentru și în numele întreprinderii de asigurare;
- (b) înainte încheierii oricărui contract de asigurare, o întreprindere de asigurare trebuie să prezinte clienților următoarele informații:
- (i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este o întreprindere de asigurare;
 - (ii) dacă oferă sau nu orice tip de consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;
 - (iii) procedurile menționate la articolul 12 care permit clienților sau altor părți interesate să depună contestații cu privire la întreprinderile de asigurare și cu privire la procedurile extrajudiciare de contestație și de atac menționate la articolul 13.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

Articolul ~~12~~ 17
☒ Conflictele de interes și transparența ☒

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

1. Înainte de încheierea oricărui contract ~~inițial~~ de asigurare și, ~~după caz, la modificarea sau reînnoirea acestuia,~~ un intermediar de asigurări ⇒ – inclusiv cei legați – ⇐ trebuie să furnizeze clientului cel puțin următoarele informații:

~~(a) identitatea și adresa sa;~~

~~(b) registrul în care a fost înscris și modalitățile prin care se poate verifica că este înscris;~~

~~(ea)~~ orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul pe care îl deține la o anumită întreprindere de asigurare;

~~(db)~~ orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul intermediarului de asigurări, deținută de o anumită întreprindere de asigurare sau de întreprinderea mamă a unei anumite întreprinderi de asigurare;

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

~~(c) În plus, un intermediar de asigurări indică clientului, în legătură cu contractul propus, următoarele~~ ☒ dacă ☒:

(i) ~~în cazul în care~~ consultanța pe care o oferă se bazează pe ~~obligatia analizei imparțiale prevăzută la alineatul (2)~~ ☒ o analiză imparțială ☒ sau

↓ 2002/92/CE (adaptat)

(ii) ~~în cazul în care~~ ☒ dacă ☒ are obligația contractuală să lucreze, în sectorul intermedierei de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare. În acest caz, ~~la cererea clientului,~~ intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare respective sau

(iii) ~~în cazul în care~~ ☒ dacă ☒ nu are ~~nicio~~ nicio obligație contractuală de a lucra, în sectorul intermedierei de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare și ~~de a oferi~~ ☒ dacă nu oferă ☒ consultanță pe baza ~~obligăției de analiză imparțială prevăzută la alineatul (2)~~ ☒ unei analize imparțiale ☒. În acest caz, ~~la solicitarea clientului,~~ intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv ☒ ; ☒

~~În cazurile în care informațiile sunt furnizate exclusiv la solicitarea clientului, acesta este informat despre dreptul său de a solicita astfel de informații.~~

↓ nou

(d) natura remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare;

(e) dacă în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează:

(i) pe baza unui onorariu, și anume remunerația plătită direct de client; sau

(ii) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare; sau

(iii) pe baza unei combinații dintre (i) și (ii);

(f) dacă intermediarul va primi un onorariu sau un comision de orice fel, valoarea totală a remunerației pentru produsele de asigurare oferite ori avute în vedere sau, în cazul în care valoarea exactă nu poate fi prezentată, baza de calcul a tuturor onorariilor, comisioanelor sau a combinației dintre ele;

(g) dacă valoarea comisionului se bazează pe atingerea obiectivelor sau pragurilor convenite referitoare la contractele aduse de intermediar unui asigurător, obiectivele sau pragurile, precum și sumele de primit la realizarea acestora.

2. Prin derogare de la alineatul (1) litera (f), pentru o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, intermediarul unor contracte de asigurare, altele decât contractele care fac parte din oricare dintre categoriile menționate în anexa I din Directiva 2002/83/CE, înainte de încheierea unui astfel de contract de asigurare, dacă intermediarul urmează a fi remunerat pe bază de onorariu sau comision, are următoarele obligații:

(a) informează clientul despre valoarea sau, în cazul în care valoarea exactă nu poate fi prezentată, baza de calcul a onorariului, comisionului sau combinației dintre ele, dacă clientul solicită acest lucru.

(b) informează clientul cu privire la dreptul său de a solicita informațiile menționate la litera (a).

3. De asemenea, întreprinderea de asigurare sau intermediarul de asigurări informează clientul cu privire la natura și baza de calcul a oricărei remunerații variabile primite de oricare dintre angajații săi pentru distribuirea și gestionarea respectivului produs de asigurare.

4. Dacă orice plăți sunt efectuate de client în temeiul contractului de asigurare după încheierea acestuia, întreprinderea de asigurare sau intermediarul prezintă, de asemenea, informațiile în conformitate cu dispozițiile prezentului articol pentru fiecare astfel de plată.

5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33. Aceste acte delegate specifică:

(a) criteriile adecvate pentru a stabili modul în care remunerația intermediarului – inclusiv comisionul contingent – trebuie adusă la cunoștința clientului, astfel cum se menționează la alineatul (1) literele (f) și (g) și la alineatul (2) din prezentul articol;

(b) criteriile adecvate pentru determinarea, în speță, a bazei de calcul a tuturor onorariilor, comisioanelor sau combinației dintre ele;

- (c) măsurile pe care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a pune la dispoziția clientului informațiile referitoare la remunerațiile lor.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~12~~18

⇒ Consultanța și standardele aplicabile vânzărilor atunci când nu se oferă consultanță ⇐

31. Înainte de încheierea unui contract de asigurare, intermediarul de asigurări ⇐ inclusiv cei legați – sau întreprinderea de asigurare ⇐ ~~precizează~~ ☒ identifică ☒ ~~în special~~ pe baza informațiilor oferite de client:
- (a) ~~cel puțin~~ cerințele și nevoile clientului respectiv; ~~precum și~~
- (b) ☒ și precizează clientului ☒ motivele care au stat la baza consultanței ~~consilierii~~ acordate clientului referitor la un ~~anumit~~ produs ☒ specific ☒ de asigurare, ⇐ dacă s-a acordat consultanță ⇐.
32. ~~Aceste Detalii~~ ⇐ menționate la alineatul 1 literele (a) și (b) ⇐ sunt ajustate în funcție de complexitatea ~~contractului~~ ☒ produsului ☒ de asigurare propus ⇐ și de nivelul riscului financiar pentru client ⇐.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

23. În cazul în care intermediarul de asigurări ⇐ sau întreprinderea de asigurare ⇐ informează clientul că atunci când ~~îl consiliază~~ ☒ îi acordă consultanță ☒ se bazează pe o analiză imparțială, acesta este obligat să ofere consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea recomanda, potrivit unor criterii profesionale, contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor clientului.

↓ nou

4. Înainte de încheierea unui contract, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează clientului informațiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștință de cauză, ținând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul de client.

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~12~~ 19

⇒ Scutiri de la obligativitatea prezentării informațiilor și clauza de flexibilitate ⇐

41. Informațiile prevăzute la ~~alineatele (1), (2) și (3)~~ ☒ articolele 16, 17 și 18 ☒ nu sunt obligatorii în cazul în care intermediarul de asigurări sau ⇒ întreprinderea de asigurare ⇐ intermediază asigurarea unor riscuri mari, sau în cazurile de intermediere de către intermediari de reasigurări ⇒ sau întreprinderi de reasigurare, ori în cazul clienților profesioniști, așa cum se precizează în anexă ⇐.
52. Statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte cu privire la cerințele de informații prevăzute la ~~alineatul (1)~~ ☒ articolele 16, 17 și 18 ☒, cu condiția ca aceste dispoziții să fie conforme dreptului comunitar ☒ Uniunii ☒ . Statele membre comunică ⇒ AEAPo și ⇐ Comisiei ☒ aceste ☒ dispoziții de drept intern prevăzute în primul paragraf.
3. Pentru a institui un nivel ridicat de transparență pe toate căile adecvate, Comisia ⇒ AEAPo ⇐ veghează ca informațiile pe care le primește cu privire la dispozițiile de drept intern să fie, de asemenea, comunicate clienților, și intermediarilor de asigurări ⇒ și întreprinderilor de asigurare ⇐ .

↓ 2002/92/CE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~13~~ 20

Condiții privind informarea

1. Toate informațiile care urmează să fie furnizate clienților în conformitate cu articolele ~~11 și 12~~ ☒ 16, 17 și 18 ☒ se comunică ⇒ clienților ⇐:
- (a) pe hârtie sau pe orice alt suport durabil, disponibil și accesibil clientului;
 - (b) cu claritate și precizie, într-un mod care să fie pe înțelesul clientului; ⇒ și ⇐

↓ 2002/92/CE
⇒ nou

- (c) într-o limbă oficială a statului membru ⇒ în care este situat riscul ori a statului membru ⇐ în care se asumă angajamentul sau în orice altă limbă agreată de părți. ⇒ Informațiile sunt furnizate gratuit. ⇐

2. Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate clientului folosind unul dintre următoarele mijloace de comunicare:
 - (a) un alt suport durabil decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4); sau
 - (b) prin intermediul unui site web, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (5).
3. Totuși, în cazul în care informațiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 sunt furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau prin intermediul unui site web, o copie imprimată trebuie să fie furnizată clientului la cerere și în mod gratuit.
4. Informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client; și
 - (b) clientului i s-a oferit posibilitatea de a alege între informații pe suport de hârtie și pe suport durabil, și acesta l-a ales pe cel din urmă.
5. Informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate prin intermediul unui site web dacă se adresează personal clientului sau dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) furnizarea informațiilor menționate la articolele 16, 17 și 18, prin intermediul unui site web este adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client;
 - (b) clientul și-a dat acordul cu privire la furnizarea informațiilor menționate la articolele 16, 17 și 18 prin intermediul unui site web;
 - (c) clientului i-au fost transmise pe cale electronică adresa site-ului web și locul de pe site unde pot fi accesate informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18;
 - (d) se garantează că informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 rămân accesibile pe site-ul web pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară clientului pentru a le consulta.
6. În sensul alineatului (4) și (5), furnizarea de informații utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau un site web se consideră adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client, dacă există dovezi că respectivul client are acces la internet în mod regulat. Furnizarea de către client a unei adrese de e-mail în scopul activității respective este considerată o astfel de dovadă.

↓ 2002/92/CE (adaptat)

⇒ nou

73. În cazul vânzării prin telefon, informațiile furnizate în prealabil clientului trebuie să fie în conformitate cu normele ☒ UE ☒ comunitare aplicabile comercializării la distanță a serviciilor financiare pentru consumatori. În plus, informațiile sunt furnizate clientului în conformitate cu alineatul (1) ☒ sau (2) ☒ imediat după încheierea contractului de asigurare.

↓ nou

Articolul 21

Vânzarea încrucișată

1. Statele membre permit practicile de grupare, dar nu și practicile de vânzare legată.
2. Atunci când un serviciu sau produs de asigurare este oferit la pachet împreună cu un alt serviciu sau produs, întreprinderea de asigurare sau, după caz, intermediarul de asigurări oferă și informează clientul că este posibil să cumpere componentele pachetului separat și furnizează informații legate de costurile și cheltuielile care țin de fiecare componentă din pachet care poate fi achiziționată separat de la sau prin intermediul său.
3. AEAPO elaborează, cel târziu până la 31 decembrie [20XX], și actualizează periodic orientări pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare încrucișată, indicând, în speță, situațiile în care practicile de vânzare încrucișată nu respectă obligațiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 sau la prezentul articol alineatul (1).

CAPITOLUL VII

CERINȚE SUPLIMENTARE ÎN MATERIE DE PROTECȚIA CONSUMATORULUI PRIVIND PRODUSELE DE ASIGURARE CU COMPONENTĂ INVESTIȚIONALĂ

Articolul 22

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol aplică cerințe suplimentare activității de intermediere de asigurări, în cazul în care aceste activități privesc vânzarea de produse de asigurare cu componentă investițională de către:

- (a) un intermediar de asigurări;
- (b) o întreprindere de asigurare.

Articolul 23
Conflictele de interese

1. Statele membre solicită ca intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare să ia toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese dintre ei, inclusiv managerii și angajații lor, intermediarii de asigurări legați sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de ei printr-o relație de control și clienții lor, sau dintre un client și altul, care apar în cursul desfășurării activităților de intermediere de asigurări.
2. În cazul în care măsurile luate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare în conformitate cu articolele 15, 16 și 17 nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că va fi evitat riscul de a aduce atingere intereselor clienților și potențialilor clienți care decurge din conflicte de interese, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare trebuie să prezinte clientului în mod clar natura generală sau sursele conflictelor de interese înainte de a întreprinde acțiuni în numele clientului.
3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a preciza:
 - (a) măsurile și dispoziții organizatorice și administrative eficace pe care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a face publice conflictele de interese atunci când prestează activități de intermediere de asigurări;
 - (b) criteriile corespunzătoare pentru determinarea tipurilor de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor clienților sau clienților potențiali ai intermediarului de asigurări sau ai întreprinderii de asigurare.

Articolul 24
Principii generale și informarea clienților

1. Statele membre impun ca, atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu sau pentru clienți, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurări să acționeze cu onestitate, corectitudine și profesionalism, în interesul clienților și să respecte, în special, principiile stabilite la prezentul articol și la articolul 25.
2. Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Comunicările publicitare trebuie să fie clar identificabile ca atare.
3. Clienților sau clienților potențiali trebuie să li se furnizeze informații adecvate cu privire la:
 - (a) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și serviciile sale. Atunci când se oferă consultanță, informațiile trebuie să precizeze dacă serviciile de consultanță sunt furnizate în mod independent și dacă se bazează pe o analiză mai amplă sau mai restrânsă a pieței și trebuie să indice dacă

intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare va furniza clientului o evaluare continuă a adecvării produsului de asigurare recomandat clientului;

(b) produsele de asigurare și strategiile de investiții propuse. Acestea ar trebui să includă orientări și avertizări adecvate privind riscurile inerente investiției în produsele respective sau unor strategii de investiții specifice; și

(c) costurile și cheltuielile aferente.

4. Informațiile menționate la prezentul articol trebuie furnizate într-o formă ușor de înțeles, în așa fel încât clienții sau clienții potențiali să fie în mod rezonabil în măsură să înțeleagă natura și riscurile produsului de asigurare specific care le este oferit și, prin urmare, să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză. Aceste informații pot fi furnizate într-un format standardizat.

5. Atunci când intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare informează clientul că îi furnizează consultanță în materie de asigurări în mod independent, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare:

(a) evaluează un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață. Produsele de asigurare trebuie să fie diversificate în funcție de tip și de emitenții sau de furnizorii de produse și nu trebuie să se limiteze la produsele de asigurare emise sau furnizate de entități care au legături strânse cu intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare; și

(b) nu acceptă sau nu primește onorarii, comisioane sau orice alte beneficii bănești plătite sau acordate de o terță parte sau de o persoană care acționează în numele unei terțe părți pentru furnizarea serviciului către clienți.

6. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 privind măsurile de garantare a faptului că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare respectă principiile prevăzute la prezentul articol atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții lor. Aceste acte delegate specifică:

(a) natura serviciului sau a serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor; și

(b) natura produselor oferite sau avute în vedere, inclusiv a diferitelor tipuri de produse de asigurare.

Articolul 25

Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienți

1. Atunci când oferă consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare obține informațiile necesare privind cunoștințele și experiența clientului sau a clientului potențial în domeniul relevant pentru tipul respectiv de produs sau serviciu, precum și în ceea ce privește situația financiară și obiectivele investiționale ale clientului sau clientului potențial, pe baza cărora intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare trebuie să recomande produse de asigurare corespunzătoare pentru client sau potențialul client.

2. Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare, atunci când prestează servicii de intermediere de asigurări fără a acorda consultanță, cer clientului sau potențialului client să furnizeze informații privind cunoștințele și experiența clientului sau a clientului potențial în domeniul de investiții relevant pentru tipul respectiv de produs sau serviciu oferit sau solicitat, astfel încât să permită intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare să evalueze dacă serviciul sau produsul de asigurare vizat este adecvat pentru client.

În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu paragraful anterior, că produsul sau serviciul nu este adecvat pentru client sau potențialul client, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare avertizează clientul sau potențialul client. Acest avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat.

În cazul în care clienții sau potențialii clienți nu furnizează informațiile menționate la primul paragraf sau în cazul în care aceștia furnizează informații insuficiente în ceea ce privește cunoștințele și experiența lor, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare trebuie să îi avertizeze că intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu este în măsură să determine dacă serviciul sau produsul vizat este adecvat pentru ei. Acest avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat.

3. Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare întocmește un dosar incluzând un document sau documente cum ar fi un contract încheiat între intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și client, în care sunt enunțate drepturile și obligațiile părților, precum și celelalte condiții în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează servicii clientului. Drepturile și obligațiile părților la contract pot fi stipulate prin trimiteri la alte documente sau texte juridice.

4. Clientul trebuie să primească de la intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare rapoarte adecvate privind serviciul furnizat clienților săi. Aceste rapoarte includ comunicări periodice către clienți, luând în considerare tipul și complexitatea produselor de asigurare în cauză și natura serviciului furnizat clientului și includ, după caz, costurile asociate tranzacțiilor și serviciilor efectuate în numele clientului. Atunci când se oferă consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare specifică modul în care consultanța oferită respectă caracteristicile personale ale clientului.

5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a garanta faptul că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare respectă principiile prevăzute la prezentul articol atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții lor. Aceste acte delegate specifică:

- (a) natura serviciului sau a serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;
- (b) natura produselor oferite sau avute în vedere, incluzând diferite tipuri de produse de asigurare.

CAPITOLUL VIII

SANCTIUNI ȘI MĂSURI

Articolul 26

Sanctiuni și măsuri administrative

1. Statele membre se asigură că sancțiunile și măsurile lor administrative sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
2. Statele membre se asigură că, în cazul în care le revin obligații întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare sau intermediarilor de asigurări sau de reasigurări, în cazul unei încălcări, pot fi aplicate sancțiuni și măsuri administrative membrilor personalului lor de conducere, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile, în conformitate cu legislația națională, pentru o încălcare .
3. Autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Atunci când își exercită competențele de sancționare, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile aplicate au efectele scontate și își coordonează acțiunile în cazurile transfrontaliere.

Articolul 27

Publicarea sancțiunilor

Statele membre dispun ca autoritatea competentă să publice orice sancțiuni sau măsuri care au fost impuse pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, fără întârziere nejustificată, incluzând informații cu privire la tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile de aceasta, cu excepția cazurilor în care comunicarea acestor informații ar afecta grav piețele de asigurare și de reasigurare. Dacă publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat părților implicate, autoritățile competente publică sancțiunile sub formă anonimă.

Articolul 28

Încălcări

1. Prezentul articol se aplică:
 - (a) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care nu este înregistrat într-un stat membru și care nu intră în sfera de aplicare a articolului 1 alineatul (2) sau a articolului 4;
 - (b) unei persoane care furnizează servicii de asigurare auxiliare fără să fi prezentat o declarație astfel cum este prevăzută la articolul 4 sau care a prezentat o astfel de declarație, însă fără a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4;

- (c) unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care utilizează serviciile de intermediere de asigurări sau de reasigurări furnizate de persoane care nu sunt nici înregistrate într-un stat membru, nici menționate la articolul 1 alineatul (2), și care nu au depus o declarație în temeiul articolului 4;
- (d) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte mijloace neregulate cu încălcarea articolului 3;
- (e) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări sau unei întreprinderi de asigurare care nu respectă dispozițiile articolului 8;
- (f) unei întreprinderi de asigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care nu respectă normele de conduită profesională în conformitate cu capitolele VI și VII.

2. Statele membre se asigură că, în situațiile menționate la alineatul (1), sancțiunile și măsurile administrative care pot fi aplicate includ cel puțin următoarele:

- (a) o declarație publică, care indică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se solicită persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetare lui;
- (c) în cazul unui intermediar de asigurări sau de reasigurări, retragerea înregistrării în conformitate cu articolul 3;
- (d) o interdicție de a exercita funcții în cadrul intermediarilor de asigurări sau de reasigurări ori al întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, îndreptată împotriva oricărui membru al personalului de conducere al intermediarului de asigurări sau de reasigurări sau al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare sau împotriva oricărei alte persoane fizice care este considerată răspunzătoare;
- (e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice din exercițiul financiar precedent; în cazul în care persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri anuală totală este cifra de afaceri anuală totală care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă în exercițiul financiar precedent;
- (f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea corespunzătoare în moneda națională la data intrării în vigoare a prezentei directive .

Atunci când beneficiul care decurge din încălcarea respectivă poate fi determinat, statele membre se asigură că nivelul maxim este mai mare sau egal cu dublul valorii respectivului beneficiu.

Articolul 29
Aplicarea eficace a sancțiunilor

1. Statele membre se asigură că, la stabilirea tipului de sancțiuni sau de măsuri administrative și a nivelului sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv:
 - (a) gravitatea și durata încălcării;
 - (b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile;
 - (c) puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, stabilită pe baza cifrei de afaceri totale a persoanei juridice responsabile sau pe baza venitului anual al persoanei fizice responsabile;
 - (d) importanța profiturilor înregistrate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
 - (e) pierderile suferite de părți terțe în urma respectivei încălcări, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
 - (f) nivelul cooperării persoanei fizice sau juridice responsabile cu autoritatea competentă; și
 - (g) încălcările anterioare ale persoanei fizice sau juridice.
2. AEAPO elaborează orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 privind tipurile de măsuri și sancțiuni administrative și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare.
3. Prezenta directivă nu afectează prerogativa statelor membre gazdă de a adopta măsurile corespunzătoare pentru a preveni sau sancționa neregulile comise pe teritoriul lor care contravin actelor cu putere de lege sau normelor administrative adoptate în interesul general. Aceasta include posibilitatea de a-i împiedica pe intermediarii de asigurări și de reasigurări care au comis astfel de nereguli să mai desfășoare noi operațiuni pe teritoriile statelor respective.

Articolul 30
Raportarea încălcărilor

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente creează mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea către autoritățile competente a cazurilor de încălcare a dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive.
2. Aceste mecanisme includ cel puțin:
 - (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor și luarea unor măsuri pe baza acestora;
 - (b) o protecție adecvată a angajaților întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare sau ai intermediarilor de asigurări sau reasigurări care denunță încălcările comise în cadrul lor; și

- (c) protecția datelor cu caracter personal, atât în cazul persoanei care raportează încălcările, cât și în cazul persoanei fizice suspectate de a fi responsabilă de o încălcare, în conformitate cu principiile prevăzute în Directiva 95/46/CE.

Articolul 31

Transmiterea informațiilor referitoare la sancțiuni către AEAPO

1. Statele membre furnizează anual AEAPO informații agregate referitoare la toate măsurile administrative sau sancțiunile administrative impuse în conformitate cu articolul 26.

AEAPO publică aceste informații într-un raport anual.

2. În cazul în care autoritatea competentă a făcut publică o măsură administrativă sau o sancțiune administrativă, ea transmite simultan acest fapt la AEAPO.

3. AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și formularele de prezentare a informațiilor prevăzute la prezentul articol.

AEAPO înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de [XX/ a se insera data exactă, 6 luni de la data intrării în vigoare/aplicării prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

↓ 2002/92/CE

CAPITOLUL ~~IV~~ IX

DISPOZIȚII FINALE

~~Articolul 14~~

~~Dreptul la o cale de atac~~

~~Statele membre veghează ca deciziile luate cu privire la un intermediar de asigurări, un intermediar de reasigurări sau o întreprindere de asigurare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă să poată face obiectul unei căi de atac în instanță.~~

Articolul 32 *Protecția datelor*

1. Statele membre aplică Directiva 95/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în temeiul prezentei directive.
2. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de AEAPD în temeiul prezentei directive.

Articolul 33 *Acte delegate*

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 34 privind articolele 8, 17, 23, 24 și 25.

Articolul 34 *Exercitarea delegării*

1. Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 8, 17, 23, 24 și 25 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
3. Delegarea de competențe menționată la articolele 8, 17, 23, 24 și 25 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia de revocare nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentul European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 8, 17, 23, 24 și 25 intră în vigoare numai dacă nu a fost formulată nicio obiecțiune de către Parlamentul European sau Consiliu în termen de două luni de la data notificării actului respectiv către Parlamentul European și către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu intenționează să formuleze obiecțiuni. Perioada respectivă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 35
Revizuire și evaluare

1. Comisia revizuieste prezenta directivă la cinci ani de la intrarea în vigoare a acesteia. Revizuirea include un studiu general privind aplicarea în practică a normelor instituite în prezenta directivă, ținând seama de evoluția piețelor produselor de investiții de retail, precum și de experiența dobândită în aplicarea prezentei directive, a regulamentului privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții și a [MiFID II]. Revizuirea va constitui un prilej de a reflecta asupra posibilității aplicării dispozițiilor prezentei directive la produsele care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE. Revizuirea va include, de asemenea, o analiză specifică a impactului articolului 17 alineatul (2), luând în considerare situația concurenței pe piața serviciilor de intermediere a altor contracte în afară de contractele incluse în oricare dintre categoriile stipulate în anexa I la Directiva 2002/83/CE, și a impactului obligațiilor menționate la articolul 17 alineatul (2) asupra intermediarilor de asigurări care sunt întreprinderi mici și mijlocii.
2. După consultarea Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere, Comisia prezintă un prim raport Parlamentului European și Consiliului.
3. Până la X X 20XX [patru ani de la data intrării în vigoare a directivei], și ulterior cel puțin o dată la doi ani, AEAPo elaborează un al doilea raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. AEAPo consultă AEVMP înainte de publicarea acestui raport.
4. În cel de-al treilea raport, care urmează să fie elaborat până la X X 20XX [doi ani de la data intrării în vigoare a directivei], AEAPo efectuează o evaluare a structurii piețelor intermediarilor de asigurări.
5. În cadrul unui raport care urmează să fie întocmit de AEAPo până la X X 20XX [patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], astfel cum se menționează la alineatul (3), trebuie să se examineze dacă autoritățile competente menționate la articolul 10 alineatul (1) dispun de competențe suficiente și de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.
6. Raportul menționat la alineatul (3) analizează cel puțin următoarele aspecte:
 - (a) modificările survenite în structura pieței intermediarilor de asigurări;
 - (b) schimbările survenite în modelele de activitate transfrontalieră;
 - (c) o evaluare intermediară privind îmbunătățirea calității consultanței oferite și a metodelor de vânzare și impactul prezentei directive asupra intermediarilor de asigurări care sunt întreprinderi mici și mijlocii.
7. Același raport cuprinde, de asemenea, o evaluare de către AEAPo a impactului prezentei directive.

↓ 2002/92/CE (adaptat) ⇒ nou

Articolul ~~16~~36
Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare ~~aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 15 ianuarie 2005~~ ⇒ pentru a se conforma articolelor [1-39] și anexei I din prezenta directivă până la [data] cel târziu ⇐ . Statele membre ~~informează~~ ⇐ comunică ⇐ de îndată Comisia ~~cu privire la aceasta~~ ⇒ textul acestor acte ⇐.

~~Aceste dispoziții~~ ⇒ Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele ⇐ conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ⇒ Acestea includ, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimerile din cadrul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă trebuie interpretate ca trimiteri la prezenta directivă. ⇐ Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri ⇒ și modul în care se formulează această mențiune. ⇐

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele ⇐ principalelor dispoziții ale ⇐ actelor cu putere de lege ⇐ naționale ⇐ și ~~actelor administrative pe care le adoptă în domeniul reglementat~~ ⇐ acoperit ⇐ de prezenta directivă. ~~În comunicarea respectivă, statele membre pun la dispoziție un tabel de corespondență între dispozițiile de drept intern și prezenta directivă.~~

Articolul ~~15~~37
Abrogare

Directiva ~~77/92/CEE~~ ⇐ 2002/92/CE ⇐ se abrogă de la [data adoptării 20XX] ~~data prevăzută la articolul 16 alineatul (1)~~ ⇒ fără să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate. ⇐

↓ nou

Trimerile la directiva abrogată se consideră trimiteri la prezenta directivă.

↓ 2002/92/CE (adaptat) ⇒ nou

Articolul ~~17~~38
Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ⇐ a douăzecea zi de la data ⇐ ~~zile~~ publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților ⇐ Uniunii ⇐ Europene.

Articolul ~~18~~³⁹
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

ANEXA I

CLIENTII PROFESIONIȘTI

Un client profesionist este un client care are experiența, cunoștințele și competențele necesare pentru a lua propriile decizii și a evalua corect riscurile la care se expune. Clienții din următoarele categorii sunt considerați profesioniști în ceea ce privește toate serviciile și activitățile de asigurări și produsele de asigurare în sensul prezentei directive.

1. Entitățile care trebuie autorizate sau reglementate pentru a opera pe piețele financiare. Se consideră că lista următoare include toate entitățile autorizate care exercită activitățile caracteristice entităților menționate: entități autorizate de un stat membru în temeiul unei directive, entități autorizate sau reglementate de un stat membru fără raportare la o directivă și entități autorizate sau reglementate de o țară care nu este membră a UE:
 - (a) instituții de credit;
 - (b) intermediari de asigurări și de reasigurări și societăți de investiții;
 - (c) alte instituții financiare autorizate sau reglementate;
 - (d) întreprinderi de asigurare și de reasigurare;
 - (e) organisme de plasament colectiv și societăți care le administrează;
 - (f) fonduri de pensii și societăți care administrează astfel de fonduri;
 - (g) entități care tranzacționează materii prime și instrumente derivate pe acestea;
 - (h) entități locale;
 - (i) alți investitori instituționali;
2. Marile întreprinderi care întrunesc două din următoarele criterii, la nivelul societății:
 - bilanțul total: 20 000 000 EUR
 - cifra de afaceri netă: 40 000 000 EUR
 - fonduri proprii: 2 000 000 EUR.
3. Guvernele naționale și regionale, inclusiv organismele publice care gestionează datoria publică la nivel național sau regional, băncile centrale, instituțiile internaționale și supranaționale precum Banca Mondială, FMI, BCE, BEI și alte organizații internaționale similare.
4. Alți investitori instituționali a căror activitate principală constă în investiții în instrumente financiare, inclusiv entități care se ocupă cu securitizarea activelor sau alte operațiuni de finanțare. Entitățile menționate anterior sunt considerate clienți

profesioniști. Totuși, acestea trebuie să poată solicita tratamentul rezervat neprofesioniștilor, iar întreprinderile pot accepta să le acorde un nivel de protecție mai ridicat. În cazul în care clientul unei întreprinderi este o entitate menționată mai sus, întreprinderea trebuie să îl informeze înainte de prestarea oricăror servicii că, pe baza informațiilor de care dispune întreprinderea, clientul este considerat un client profesionist și va fi tratat ca atare, cu excepția cazului în care întreprinderea și clientul convin altfel. De asemenea, întreprinderea trebuie să informeze clientul că poate solicita o modificare a clauzelor contractului, pentru a beneficia de un grad mai ridicat de protecție.

Este responsabilitatea clientului considerat client profesionist, de a solicita această protecție mai ridicată, în cazul în care estimează că nu este în măsură să evalueze sau să administreze corect riscurile implicate. Acest nivel mai ridicat de protecție este acordat în cazul în care un client considerat profesionist încheie un acord scris cu întreprinderea, care prevede că nu trebuie să fie tratat drept client profesionist în ceea ce privește regimul de conduită profesională aplicabil. Un astfel de acord trebuie să specifice dacă se aplică pentru unul sau mai multe servicii sau tranzacții specifice ori pentru unul sau mai multe tipuri de produse sau tranzacții.

ANEXA II

DOCUMENTE EXPLICATIVE

În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere.

În ceea ce privește prezenta directivă, Comisia consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente, din următoarele motive:

Complexitatea directivei și a sectorului vizat:

Domeniul asigurărilor și distribuția de produse de asigurare sunt deosebit de complicate și pot fi foarte tehnice din punctul de vedere al persoanelor care nu sunt specializate în acest domeniu. În absența unor documente explicative bine structurate, sarcina de supervizare a transpunerii ar necesita disproporționat de mult timp. Propunerea actuală reprezintă o revizuire în cadrul căreia textul directivei privind intermedierea de asigurări (directiva IMD) a fost reformat. Deși numeroase dispoziții nu au fost modificate pe fond, au fost introduse o serie de dispoziții noi, iar unele dintre dispozițiile existente au fost revizuite sau eliminate. Structura, forma și prezentarea textelor sunt complet noi. Noua structură a fost necesară pentru a conferi o ordine mai clară și mai logică dispozițiilor legale, însă aceasta va conduce la necesitatea unei abordări structurate în cursul perioadei de supraveghere a transpunerii.

Anumite dispoziții din directiva propusă ar putea avea un impact asupra unor domenii care țin de ordinea juridică națională, cum ar fi dreptul societăților comerciale, dreptul comercial ori dreptul fiscal sau alte domenii legislative din statele membre. De asemenea, acestea pot să afecteze legislația națională secundară, inclusiv actele cu putere de lege și normele de conduită profesională care privesc intermediarii din domeniul financiar și al asigurărilor. Corelarea aspectelor care țin de toate aceste domenii învecinate poate însemna, în funcție de sistemul din fiecare stat membru, că unele dispoziții sunt puse în aplicare prin intermediul unor norme noi sau deja existente în domeniile respective, iar o imagine clară a acestui ansamblu trebuie să fie disponibilă.

Coerența și corelarea cu alte inițiative:

Prezenta propunere este prezentată spre adoptare în cadrul unui pachet vizând produsele de retail și protecția consumatorilor alături de propunerea PRIPs privind informațiile referitoare la produse (Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții și de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/65/CE) și de propunerea OPCVM V. Inițiativa PRIPs vizează asigurarea unei abordări orizontale consecvente în materie de prezentare a informațiilor referitoare la produsele de investiții și produsele de asigurare cu elemente de investiții (așa-numitele asigurări cu componentă investițională), iar cu ocazia revizuirii IMD și a MiFID (Directiva privind piețele instrumentelor financiare) vor fi incluse dispoziții privind practicile de vânzare. Prezenta propunerea este, de asemenea, în concordanță cu alte acte legislative și politici ale UE și complementară acestora, în special în

domeniul protecției consumatorilor, al protecției investitorilor și al supravegherii prudențiale, precum Directiva Solvabilitate II (Directiva 2009/138/CE), Directiva MiFID II (reformarea MiFID) și inițiativa PRIIPs menționată anterior.

Noua IMD ar continua să aibă caracteristicile unui instrument juridic de „minimă armonizare”. Acest lucru înseamnă că statele membre pot decide să adopte dispoziții suplimentare, dacă este necesar pentru protecția consumatorului. Totuși, standardele minime din directiva IMD vor fi semnificativ mai stricte. Unele părți din noua directivă vor fi consolidate prin măsuri de nivel 2, pentru a alinia normele din prezenta directivă cu cele prevăzute de MiFID II, în speță, în capitolul care reglementează distribuția de polițe de asigurare de viață cu elemente de investiții (denumite în continuare asigurări cu componentă investițională – a se vedea mai jos). Aceasta vizează armonizarea vânzărilor de asigurări cu componentă investițională în întreaga UE prin intermediul măsurilor de nivel 2²⁵. Aceasta reprezintă o inovație în comparație cu textul directivei inițiale. Pentru Comisie este important să fie în măsură să compare situațiile rezultate în diverse state membre și, prin urmare, să își îndeplinească în mod adecvat sarcina de supraveghere a aplicării dreptului Uniunii. Mai mult, directiva conține o clauză de revizuire și, pentru a putea colecta toate informațiile relevante privind funcționarea normelor respective, Comisia va trebui să poată monitoriza punerea în aplicare a acestora de la început.

Capitolul privind asigurările cu componentă investițională: textul propunerii conține un capitol privind introducerea unor cerințe suplimentare în materie de protecție a consumatorilor pentru produsele de asigurare cu componentă investițională.

Există o puternică voință politică de a introduce astfel de dispoziții, însă, în același timp, există foarte puțină experiență deoarece acesta este un domeniu nou. Prin urmare, pentru Comisie este foarte important să primească documentele referitoare la modul în care statele membre au transpus aceste dispoziții.

Sarcina administrativă suplimentară care decurge din solicitarea unor documente explicative din partea statelor membre se estimează a fi scăzută: așa cum s-a menționat anterior, textul actual este în vigoare din 2002 (anul în care a fost adoptată directiva inițială). Prin urmare, pentru statele membre nu va reprezenta o povară comunicarea dispozițiilor de aplicare

²⁵

Revizuirea directivei IMD se bazează pe „procesul Lamfalussy” (un demers legislativ structurat pe patru niveluri, recomandat de Comitetul de experți în domeniul reglementării piețelor europene ale valorilor mobiliare, prezidat de baronul Alexandre Lamfalussy și adoptat de Consiliul European de la Stockholm în martie 2001, având drept obiectiv creșterea eficacității reglementării piețelor valorilor mobiliare), dezvoltat ulterior prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale): la nivelul 1, Parlamentul European și Consiliul adoptă o directivă prin codecizie care conține principii-cadru și care împuternicește Comisia să acționeze la nivelul 2 pentru a adopta acte delegate (articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene C 115/47) sau acte de punere în aplicare (articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene C 115/47). În pregătirea actelor delegate, Comisia se va consulta cu experți desemnați de statele membre. La cererea Comisiei, AEAO poate consilia Comisia cu privire la detaliile tehnice care urmează să fie incluse în legislația de nivel 2. În plus, legislația de nivel 1 poate împuternici AEAO să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare în conformitate cu articolele 10 și 15 din regulamentul AEAO, care pot fi adoptate de Comisie (sub rezerva unui drept de obiecție din partea Consiliului și Parlamentului în cazul standardelor tehnice de reglementare). La nivelul 3, AEAO lucrează, de asemenea, la recomandări și orientări și compară practicile de reglementare prin intermediul evaluării *inter pares*, pentru a asigura implementarea și aplicarea consecventă a normelor adoptate la nivelurile 1 și 2. În sfârșit, Comisia verifică respectarea de către statele membre a legislației UE și poate intenta acțiuni în justiție împotriva statelor membre care nu respectă legislația.

adoptate deoarece, în mod normal, cele mai multe dintre ele au fost deja notificate cu destul de mult timp în urmă. Sarcina administrativă suplimentară, estimată a fi redusă, care decurge din solicitarea unor documente explicative din partea statelor membre în ceea ce privește noile părți din directivă este proporțională și necesară Comisiei pentru a își îndeplini sarcina de supraveghere a aplicării dreptului Uniunii.

Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că cerința de a furniza documente explicative în cazul directivei propuse este proporțională și nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul îndeplinirii eficiente a sarcinii de a supraveghea transpunerea corectă.

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectivul (obiectivele)

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

1.7. Metoda (metodele) de gestionare preconizată (preconizate)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Norme de monitorizare și raportare

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*

3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*

3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*

3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*

3.2.5. *Participarea terților la finanțare*

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind intermedierea de asigurări (IMD2) și de abrogare a Directivei 2002/92/CE privind intermedierea de asigurări (IMD1)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB²⁶

Piața internă – Piețe financiare

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare²⁷

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune reorientată către o acțiune nouă

1.4. Obiective

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

sporirea siguranței și eficienței piețelor financiare; stimularea pieței interne a serviciilor financiare.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

asigurarea unor condiții de concurență echitabile; reducerea conflictelor de interese; îmbunătățirea consilierii pentru produsele complexe; reducerea sarcinii la intrarea pe piața altor state membre.

²⁶ ABM (Activity Based Management): gestionarea pe activități – ABB (Activity Based Budgeting): stabilirea bugetului pe activități.

²⁷ Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Propunerea vizează: extinderea domeniului de aplicare al directivei IMD la toate canalele de distribuție; identificarea, gestionarea și atenuarea conflictelor de interese; sporirea nivelului de armonizare a sancțiunilor administrative în cazul încălcării normelor referitoare la vânzări; îmbunătățirea gradului de adecvare și obiectivitate al consultanței; garantarea faptului că vânzătorii dețin calificările profesionale corespunzătoare complexității produselor vândute; simplificarea și armonizarea procedurii de intrare pe piața altor state membre de pe întreg teritoriul UE.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Trebuie întocmite rapoarte privind protecția consumatorilor, progresele înregistrate în realizarea unei concurențe nedistorsionate, evoluția activității transfrontaliere, impactul măsurilor propuse asupra piețelor de asigurare.

1.5 Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Ca urmare a aplicării directivei revizuite în statele membre:

- noile norme ar lărgi paleta opțiunilor consumatorilor și ar spori calitatea serviciilor primite;
- o mai bună informare și o mai mare transparență ar putea conduce la o concurență sporită și ar aduce avantaje intermediarilor eficienți;
- autorizarea și supravegherea intermediarilor de asigurări și a altor vânzători de produse de asigurare ar fi armonizate și coordonarea dintre autoritățile naționale de supraveghere ar fi îmbunătățită;
- toți vânzătorii de produse de asigurare care operează în UE vor face obiectul unor reglementări corespunzătoare, ținându-se seama de proporționalitate și de nevoile IMM-urilor;
- calificările profesionale ale tuturor vânzătorilor de asigurări vor corespunde complexității produsului vândut;
- se estimează creșterea numărului de intrări pe piețele altor state membre;
- regimul de sancționare ar fi sporit prin crearea unui cadru adecvat și armonizat de prevenire și abordare a principalelor încălcări ale dispozițiilor directivei.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

1) Un mozaic legislativ poate duce la creșterea costurilor administrative și la arbitraj de reglementare.

2) Lipsa de acțiune la nivelul UE ar putea duce la o creștere a numărului de cazuri de vânzare a unor produse de asigurare inadecvate.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

Practicile de vânzare a produselor de investiții pure sunt deja reglementate de Directiva privind piețele instrumentelor financiare (MiFID), în timp ce produsele de asigurare cu componentă investițională substituibile vor fi reglementate în mod similar la nivelul UE după aprobarea directivei IMD 2. MiFID a dus la o concurență mai mare între instrumentele financiare, o mai mare diversitate pentru investitori și norme mai bune de protecție a consumatorilor.

1.5.4. Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Propunerea de revizuire a directivei IMD urmează programul de reformă propus de Comisia Europeană în comunicarea sa intitulată „Stimularea redresării economice europene, Europa 2020 O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”. De asemenea, ea este coerentă și consecventă cu inițiativa PRIPs, cu propunerea MiFID II și cu propunerea Solvabilitate II.

1.6 Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

☒ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**²⁸

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☒ Impact financiar începând din 2014 până în 2016

☐ Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)²⁹

☐ Gestiune centralizată directă de către Comisie

☐ **Gestiune centralizată indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție:

– ☐ agențiilor executive

– ☒ organismelor instituite de Comunități³⁰

– ☐ organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ Gestiune descentralizată împreună cu țări terțe

☐ Gestiune în comun cu organizații internaționale (*a se preciza*)

Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

-

²⁸ Propunerea este de durată nelimitată, dar după perioada inițială de 3 ani (în care AEAPo are de îndeplinit mai multe sarcini punctuale), noile sarcini permanente ale AEAPo trebuie să fie asigurate prin intermediul redistribuirii.

²⁹ Explicațiile privind modurile de gestionare, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Articolul 81 din proiectul de Regulament de instituire a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) prevede evaluarea experienței dobândite în urma desfășurării activităților AEAPO în termen de trei ani de la demararea efectivă a activităților. În acest sens, Comisia va publica un raport general care va fi înaintat Parlamentului European și Consiliului.

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Resursele suplimentare prevăzute pentru AEAPO ca urmare a prezentei propuneri sunt necesare pentru a permite AEAPO să își exercite competențele și rolul, în speță în:

- crearea, publicarea și actualizarea unui registru electronic unic;
- asigurarea armonizării și coordonării normelor din directiva IMD 2, prin elaborarea unor standarde de reglementare;
- consolidarea și garantarea aplicării consecvente a competențelor naționale de reglementare prin emiterea de orientări și prin elaborarea de standarde tehnice de punere în aplicare;
- colectarea și publicarea informațiilor referitoare la sancțiuni și normele de interes general;
- monitorizarea și evaluarea propunerii (3 rapoarte).

În absența acestor resurse, AEAPO nu și-ar putea îndeplini rolul la timp și eficient.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Sistemele de gestionare și control prevăzute de regulamentul AEAPO se vor aplica și în ceea ce privește rolul AEAPO în temeiul prezentei propuneri.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) se aplică AEAPO fără nicio restricție.

AEAPO aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind

anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile personalului AEAPD.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere.....]	Dif./ Nedif. ³¹⁾	Țări AELS ³²⁾	Țări candidate ³³⁾	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
	12.0403.01 [AEAPO – Subvenție în temeiul titlurilor 1 și 2 (cheltuieli cu personalul și cheltuieli administrative)]	Dif.	DA	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare a căror creare se solicită

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

³¹⁾ Dif.= credite diferențiate / nedif. = credite nediferențiate

³²⁾ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

³³⁾ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Număr	Competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă
---	--------------	--

DG: MARKT			Anul 2014 ³⁴	Anul 2015	Anul 2016		A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale										
12.0404.01	Angajamente	(1)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Plăți	(2)	0,302	0,271	0,271					0,844
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ³⁵										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG MARKT	Angajamente	= 1 + 1a + 3	0,302	0,271	0,271					0,844
	Plăți	= 2 + 2a + 3	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

³⁵ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Plăți	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1A din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Plăți	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Observații:

După perioada inițială de 3 ani (2014-2016), în cursul căreia AEAPO va avea mai multe sarcini punctuale, situația va trebui reevaluată pentru a stabili nivelul adecvat de resurse umane de care este nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute de prezenta directivă și pentru a examina o posibilă realocare.

Creditele operaționale de mai sus sunt legate de sarcinile specifice atribuite AEAPO conform propunerii:

1) Atribuții legate de crearea, publicarea și actualizarea unei baze de date electronice unice

AEAPO ar trebui să elaboreze, să publice și să actualizeze o bază de date electronică unică în care să fie înregistrat fiecare intermediar de asigurări și de reasigurări care a notificat intenția de a-și exercita libertatea de stabilire sau de a presta servicii. Statele membre trebuie să furnizeze AEAPO informațiile relevante care să îi permită să gestioneze un astfel de registru. Acest registru trebuie, de asemenea, să conțină un link către autoritatea competentă din fiecare stat membru.

2) Atribuții legate de armonizarea și coordonarea normelor din directiva IMD 2 prin elaborarea de standarde (5 acte delegate și sarcini permanente)

AEAPO trebuie să conlucreze pentru a atinge un nivel cât mai ridicat posibil de consecvență a normelor de conduită profesională pentru produsele de investiții de retail care fac obiectul directivei MiFID II sau al directivei IMD 2.

AEAPO va trebui să elaboreze cinci proiecte de acte delegate privind

- 1) conținutul cunoștințelor profesionale și al abilităților adecvate ale intermediarului;
- 2) conflictele de interese legate de vânzarea produselor de asigurare cu componentă investițională,
- 3) principiile generale și informațiile prezentate clienților în legătură cu vânzarea de produse de asigurare cu componentă investițională;
- 4) testul detaliat de evaluare a caracterului adecvat și corespunzător pentru vânzarea de produse de asigurare cu componentă investițională,
- 5) modul în care clientul primește informații referitoare la remunerație, inclusiv referitoare la comisionul contingent.

Sarcini permanente

AEAPO va avea, de asemenea, o serie de alte sarcini permanente, de exemplu sarcina de a interveni în cazul unor dezacorduri între autoritățile de supraveghere din țara de origine și cele din țara gazdă, în special în situațiile în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări nu își îndeplinește obligațiile în ceea ce privește tranzacțiile efectuate în statul membru gazdă.

- 3) Atribuții legate de aplicarea consecventă a competențelor naționale de reglementare prin emiterea de orientări și prin elaborarea de standarde tehnice de punere în aplicare (1 standard de punere în aplicare, 2 orientări, sarcini permanente)

AEAPO va avea sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la procedurile și formularele de prezentare a informațiilor privind măsurile și sancțiunile administrative impuse de statele membre.

AEAPO va trebui, de asemenea, să emită orientări privind supravegherea practicilor de vânzare încrucișată (vânzare legată). Aceasta va trebui să emită orientări referitoare la tipul de măsuri administrative și de sancțiuni, precum și la nivelul sancțiunilor administrative pecuniare.

- 4) Atribuții legate de colectarea și publicarea informațiilor (sarcini legate de registrul central și sarcini permanente)

AEAPO trebuie să prezinte o fișă informativă standardizată pentru normele privind interesul general, care să fie completată de autoritățile competente din fiecare stat membru.

Ea va avea, de asemenea, o serie de *sarcini permanente*:

AEAPO va trebui să colecteze și să publice informații despre normele privind interesul general. Aceasta va trebui să se asigure că informațiile pe care le primește referitoare la dispozițiile de drept intern mai stricte privind condițiile de informare și conflictele de interese sunt comunicate întreprinderilor de asigurare, intermediarilor și consumatorilor. AEAPO publică, de asemenea, informațiile referitoare la sancțiuni în raportul său anual.

5) Sarcini legate de monitorizarea și evaluarea propunerii (3 rapoarte)

AEAPO trebuie să prezinte două rapoarte privind aplicarea prezentei directive (unul după 4 ani de la data intrării în vigoare, iar următorul după 6 ani). În aceste rapoarte, AEAPO face o evaluare a structurii piețelor intermediarilor de asigurări. AEAPO trebuie să verifice dacă autoritățile competente dispun de competențe suficiente și de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile. AEAPO va trebui să examineze într-un raport separat dacă normele existente privind interesul general sunt conforme cu obiectivul pieței interne.

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”
---	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016					TOTAL
DG MARKT:									
• Resurse umane		0	0	0					
• Alte cheltuieli administrative		0	0	0					
TOTAL DG MARKT	Credite	0	0	0					

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0	0	0					
---	--------------------------------------	---	---	---	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul 2014 ³⁶	Anul 2015	Anul 2016					TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,302	0,271	0,271					0,844
	Plăți	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁶ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Obiectivele specifice ale propunerii sunt prezentate la punctul 1.4.2. Acestea vor fi atinse prin măsurile legislative propuse, care urmează să fie puse în aplicare la nivel național, precum și prin implicarea AEAPO. Deși nu este posibilă atribuirea unei valori numerice concrete fiecărui obiectiv operațional, rolul AEAPO și contribuția sa la realizarea obiectivelor propunerii sunt descrise în detaliu în secțiunea 3.2.1.

3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*

3.2.3.1. Sinteză

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Observații:

DG MARKT nu va avea nevoie de resurse umane și administrative suplimentare ca urmare a propunerii. Resurse utilizate în prezent pentru a monitoriza Directiva 2002/92/CE vor continua să fie folosite în același scop.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu propunerea de cadru financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

Propunerea prevede îndeplinirea unor sarcini suplimentare de către AEAPPO. Din acest motiv, vor fi necesare resurse suplimentare în cadrul liniei bugetare 12.0403.01. Acestea sunt deja incluse în propunerea de cadru financiar multianual pentru perioada 2014-2020.

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual³⁷.

3.2.5. Participarea terților la finanțare

- ☐ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☒ Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016					Total
Statele membre prin intermediul organismelor naționale de supraveghere *	0,452	0,407	0,407					1,266
TOTAL credite cofinanțate	0,452	0,407	0,407					1,266

* Estimare bazată pe mecanismul de finanțare actual din regulamentul AEAPPO (statele membre 60 %, Comunitatea 40 %)

³⁷ A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

Anexă la fișa financiară legislativă pentru propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la intermediarii de asigurări și vânzarea de produse de asigurare și de abrogare a Directivei 2002/92/CE privind intermedierea de asigurări (directiva IMD)

Costurile aferente sarcinilor care trebuie efectuate de AEAPO au fost estimate pentru cheltuielile cu personalul (titlul 1) în conformitate cu categoriile de costuri din proiectul de buget al AEAPO pe 2012 prezentat Comisiei. Propunerea Comisiei cuprinde dispoziții conform cărora AEAPO trebuie să elaboreze proiectele pentru 5 acte delegate și un standard tehnic de punere în aplicare. În plus, AEAPO va trebui să elaboreze 2 orientări, în principal pentru a asigura cooperarea dintre autorități și 3 rapoarte pentru a monitoriza și a evalua eficacitatea directivei, va administra registrul cu intermediari care intenționează să desfășoare activități transfrontaliere și va avea o serie de alte sarcini permanente. S-a presupus că directiva va intra în vigoare la sfârșitul anului 2013, și, prin urmare, sunt necesare resurse suplimentare pentru AEAPO începând cu 2014. Se estimează că AEAPO va avea nevoie de personal suplimentar pentru elaborarea standardelor tehnice, a orientărilor și a rapoartelor, precum și pentru alte sarcini permanente. În ceea ce privește natura posturilor necesare, pentru elaborarea la timp și cu succes a noilor standarde tehnice va fi nevoie în special de un număr suplimentar de funcționari responsabili cu politicile, de juriști și de funcționari responsabili cu evaluarea impactului.

Următoarele ipoteze au fost aplicate pentru a evalua impactul asupra numărului necesar de ENI pentru elaborarea de acte delegate, standarde tehnice, orientări și rapoarte:

1. un funcționar responsabil de politici elaborează, în medie, 1,5 acte delegate/standarde tehnice pe an și același funcționar poate elabora și orientările sau rapoartele aferente. Posturile vor include, de asemenea, atribuții legate de colectarea și publicarea informațiilor și sarcini permanente (a se vedea mai sus). De aici rezultă că sunt necesari 4 funcționari responsabili de politici;
2. pentru standardele tehnice sus-menționate este necesar un funcționar responsabil de evaluarea impactului;
3. pentru standardele tehnice și orientarea menționate mai sus este necesar un jurist.

Aceasta înseamnă că sunt necesare 6 ENI suplimentare din 2014.

S-a presupus că această creștere a numărului de ENI se va menține în 2015 și 2016, deoarece standardele vor fi finalizate, cel mai probabil, abia în 2015, iar în 2016 pot fi necesare modificări.

Alte ipoteze:

1. pe baza distribuirii ENI în proiectul de buget pe 2012, se presupune că cele 6 ENI suplimentare vor consta în 4 agenți temporari (74 %), 1 expert național detașat (16 %) și 1 agent contractual (10 %);
2. costurile salariale anuale medii pentru diferite categorii de personal se bazează pe orientările DG BUDG;
3. coeficientul de ponderare a salariilor pentru Frankfurt este 0,948;

4. costurile de formare sunt estimate la 1 000 EUR per ENI pe an;
5. cheltuielile de misiune se estimează la 10 000 de euro pe baza proiectului de buget pe 2012 pentru misiuni per angajat;
6. costurile aferente recrutării (transport, cazare la hotel, examene medicale, instalare și alte alocații, costuri de mutare etc.) se estimează la 12 700 EUR per angajat nou pe baza proiectului de buget pe 2012 pentru recrutare.

Metoda de calculare a creșterii bugetare necesare pentru următorii trei ani este prezentată în detaliu în tabelul de mai jos. Calculul reflectă faptul că bugetul comunitar finanțează 40 % din costuri.

Tipurile de costuri	Mod de calcul	Sumă (în mii)			
		2014	2015	2016	total
Titlul 1: Cheltuieli cu personalul:					
11 Salarii și alocații	$=4*127*0,948$	482	482	482	1446
- din care agenți temporari	$=1*73*0,948$	69	69	69	207
- din care experți naționali detașați	$=1*64*0,948$	61	61	61	183
-din care agenți contractuali	$=6*12,7$	76			76
12 Cheltuieli cu recrutarea	$=6*10$	60	60	60	180
13 Cheltuieli de misiune	$=6*1$	6	6	6	18
15 Formare					
Total titlul 1: Cheltuieli cu personalul		754	678	678	2,110
Din care contribuția comunitară (40 %)		302	271	271	844
Din care contribuția statelor membre (60 %)		452	407	407	1,266

Tabelul următor prezintă schema de personal propusă pentru cele patru posturi de agenți temporari.

↓ nou

Function group and grade	Temporary posts
AD 16	
AD 16	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD tota	4